

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 159

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

28 mai 2014

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (Reformare) 1
- ★ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) ⁽¹⁾ 11

DECIZII

- ★ Decizia nr. 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) ⁽¹⁾ 32

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Turcia privind participarea Republicii Turcia la lucrările Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie 40

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) nr. 574/2014 al Comisiei din 21 februarie 2014 de modificare a anexei III la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind modelul care trebuie să fie utilizat pentru întocmirea unei declarații de performanță pentru produsele pentru construcții** 41
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 575/2014 al Comisiei din 27 mai 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 383/2012 de stabilire a cerințelor tehnice cu privire la permisele de conducere care conțin un mediu de stocare (microcip) ⁽¹⁾** 47
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 576/2014 al Comisiei din 27 mai 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 50

DECIZII

2014/302/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 27 mai 2014 de modificare a Deciziei 2011/166/UE de înființare a Organizației SHARE-ERIC** 52

2014/303/UE:

- ★ **Decizia Băncii Centrale Europene din 20 februarie 2014 privind interdicția de finanțare monetară și remunerarea depozitelor administrațiilor publice de către băncile centrale (BCE/2014/8)** 54

ORIENTĂRI

2014/304/UE:

- ★ **Orientarea Băncii Centrale Europene din 20 februarie 2014 privind operațiunile naționale de administrare a activelor și pasivelor de către băncile centrale naționale (BCE/2014/9)** 56

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/60/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 15 mai 2014****privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (Reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 93/7/CEE a Consiliului ⁽²⁾ a fost modificată în mod substanțial prin Directivele 96/100/CE ⁽³⁾ și 2001/38/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽⁴⁾. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea directivei menționate.
- (2) Piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne în care libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor este asigurată în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În conformitate cu articolul 36 din TFUE, dispozițiile relevante privind libera circulație a mărfurilor nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor asupra importurilor, exporturilor sau mărfurilor aflate în tranzit, justificate din motive de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică.
- (3) În temeiul și în limitele articolului 36 din TFUE, statele membre păstrează dreptul de a-și defini patrimoniul național și posibilitatea de a lua măsurile necesare pentru a-i asigura protecția. Totuși, Uniunea joacă un rol important în încurajarea cooperării dintre statele membre în vederea protejării patrimoniului cultural de importanță europeană de care aparțin aceste bunuri de patrimoniu național.
- (4) Directiva 93/7/CEE a pus în practică un sistem care să permită statelor membre să obțină restituirea, pe teritoriul lor, a obiectelor culturale clasificate drept „bunuri de patrimoniu național” în sensul articolului 36 din TFUE aparținând unor categorii comune de obiecte culturale menționate în anexa la directiva respectivă și care au părăsit teritoriul lor cu încălcarea măsurilor naționale sau a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 116/2009 al Consiliului ⁽⁵⁾. Directiva respectivă a inclus și obiectele culturale clasificate drept „bunuri de patrimoniu național” care formează parte integrantă a colecțiilor publice sau a inventarelor instituțiilor ecleziastice care nu intrau în aceste categorii comune.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 mai 2014.

⁽²⁾ Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 74, 27.3.1993, p. 74).

⁽³⁾ Directiva 96/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 februarie 1997 de modificare a anexei la Directiva 93/7/CEE privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 60, 1.3.1997, p. 59).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 de modificare a Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 187, 10.7.2001, p. 43).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (JO L 39, 10.2.2009, p. 1).

- (5) Directiva 93/7/CEE a stabilit o cooperare administrativă între statele membre privind bunurile de patrimoniu național, în strânsă legătură cu cooperarea lor cu Interpol și cu alte organisme competente în domeniul operelor de artă furate, în special înregistrarea obiectelor culturale pierdute, furate sau care au părăsit ilegal teritoriul și care fac parte din patrimoniul național și din colecțiile lor publice.
- (6) Procedura prevăzută de Directiva 93/7/CEE a constituit un prim pas spre o cooperare între statele membre în acest domeniu în cadrul pieței interne în scopul consolidării recunoașterii reciproce a legislațiilor naționale în domeniu.
- (7) Regulamentul (CE) nr. 116/2009, împreună cu Directiva 93/7/CEE, au instituit un sistem al Uniunii de protecție a obiectelor culturale ale statelor membre.
- (8) Obiectivul Directivei 93/7/CEE era de a asigura returnarea fizică a obiectelor culturale către statul membru al cărui teritoriu a fost părăsit în mod ilegal de acestea, indiferent de drepturile de proprietate care se aplică obiectelor respective. Totuși, aplicarea directivei respective a arătat limitele sistemului pentru obținerea restituirii unor astfel de obiecte culturale. Rapoartele privind aplicarea directivei au indicat că aceasta se aplică în situații rare, în special din cauza limitării domeniului său de aplicare, care a rezultat din condițiile stabilite în anexa la directiva respectivă, a termenului scurt permis pentru inițierea acțiunii în restituire și a costurilor aferente acțiunii în restituire.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să își extindă domeniul de aplicare la orice obiect cultural clasificat sau definit de un stat membru, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale, drept bun de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică în sensul articolului 36 din TFUE. Astfel, prezenta directivă ar trebui să reglementeze obiecte de interes istoric, paleontologic, etnografic, numismatic sau științific, indiferent dacă acestea fac sau nu parte din colecții publice sau de altă natură sau constituie elemente individuale, și indiferent dacă provin din excavații legale sau clandestine, cu condiția ca acestea să fie clasificate sau definite drept bunuri de patrimoniu național. De asemenea, obiectele culturale clasificate sau definite drept bunuri de patrimoniu național nu ar trebui să mai aparțină unor categorii sau să respecte praguri legate de vechime și/sau de valoarea financiară pentru a putea fi restituite în temeiul prezentei directive.
- (10) Respectarea diversității sistemelor naționale de protecție a bunurilor de patrimoniu național este recunoscută la articolul 36 din TFUE. Pentru a încuraja încrederea reciprocă, spiritul de cooperare și o înțelegere reciprocă între statele membre, ar trebui stabilită sfera de aplicare a termenului „bun de patrimoniu național”, în cadrul articolului 36 din TFUE. Statele membre ar trebui de asemenea să faciliteze restituirea unui obiect cultural către statul membru al cărui teritoriu l-a părăsit în mod ilegal, indiferent de data aderării statului membru respectiv, și ar trebui să garanteze că restituirea obiectelor respective nu generează costuri nerezonabile. Statele membre ar trebui să poată returna alte obiecte culturale decât cele clasificate sau definite drept bunuri de patrimoniu național cu condiția respectării dispozițiilor relevante din TFUE, precum și obiecte culturale care au părăsit ilegal teritoriul înainte de 1 ianuarie 1993.
- (11) Este necesar să se intensifice cooperarea administrativă între statele membre pentru a favoriza o aplicare mai eficientă și uniformă a prezentei directive. Prin urmare, ar trebui să se prevadă ca autoritățile centrale să coopereze eficient unele cu celelalte și să facă schimb de informații cu privire la obiectele culturale care au părăsit ilegal teritoriul prin utilizarea Sistemului de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”) prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui instituit un modul al sistemului IMI special conceput pentru obiectele culturale. Este de asemenea de dorit ca celelalte autorități competente ale statelor membre să utilizeze, pe cât posibil, același sistem.
- (12) Pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal, cooperarea administrativă și schimbul de informații între autoritățile competente ar trebui să fie conforme normelor enunțate în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și, în măsura în care IMI este utilizat, în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012. Definițiile utilizate în Directiva 95/46/CE și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ ar trebui să se aplice, de asemenea, în sensul prezentei directive.
- (13) Termenul pentru a verifica dacă obiectul cultural descoperit într-un alt stat membru constituie un obiect cultural în sensul Directivei 93/7/CEE a fost identificat ca fiind prea scurt în practică. Prin urmare, acesta ar trebui extins la șase luni. Un termen mai lung ar trebui să permită statelor membre să adopte măsurile adecvate pentru a conserva obiectul cultural și, după caz, să evite sustragerea acestuia de la procedura de restituire.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 74).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (14) Termenul pentru exercitarea acțiunii în restituire ar trebui de asemenea extins la trei ani de la data la care statul membru al cărui teritoriu a fost părăsit în mod ilegal de obiectul cultural a luat cunoștință de locul în care se găsește obiectul cultural și de identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia. Extinderea acestui termen ar trebui să faciliteze restituirea și să descurajeze părăsirea ilegală a bunurilor de patrimoniu național. Din motive de claritate, ar trebui să se precizeze că termenul de prescripție începe să curgă de la data la care autoritatea centrală a statului membru al cărui teritoriu a fost părăsit în mod ilegal de obiectul cultural a luat cunoștință de aceste informații.
- (15) Directiva 93/7/CEE prevede că acțiunea în restituire se prescrie în termen de 30 de ani de la data la care obiectul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului membru. Cu toate acestea, în cazul obiectelor care fac parte din colecții publice și al obiectelor care aparțin unor inventare ale instituțiilor ecleziastice din statele membre în care aceste obiecte fac obiectul unei protecții speciale în conformitate cu legislația internă, acțiunile în restituire fac obiectul unui termen mai lung în anumite circumstanțe. Ca urmare a faptului că în statele membre pot exista dispoziții privind o protecție specială în temeiul legislației interne în ceea ce privește instituții religioase în afara celor ecleziastice, prezenta directivă ar trebui să se extindă și la respectivele instituții religioase.
- (16) În concluziile sale privind prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva obiectelor culturale, adoptate la 13-14 decembrie 2011, Consiliul a recunoscut necesitatea de a lua măsuri care să consolideze eficacitatea prevenirii criminalității care vizează obiectele culturale și a combaterii acestui fenomen. Acesta a recomandat Comisiei să ofere sprijinul său statelor membre pentru a proteja în mod eficient obiectele culturale în vederea prevenirii și a combaterii traficului și a promovării de măsuri complementare, după caz. În plus, Consiliul a recomandat statelor membre să aibă în vedere ratificarea Convenției UNESCO privind mijloacele de interdicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate a obiectelor culturale, semnată la Paris la 17 noiembrie 1970, și a Convenției UNIDROIT privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal, semnată la Roma la 24 iunie 1995.
- (17) Este de dorit să se asigure faptul că toți actorii de pe piață dau dovadă de diligență în cadrul tranzacțiilor cu obiecte culturale. Consecințele achiziționării unui obiect cultural de proveniență ilegală nu vor fi cu adevărat disuasive decât în cazul în care plata despăgubirii este însoțită de obligația posesorului de a dovedi că a depus diligența necesară. Prin urmare, pentru a realiza obiectivele Uniunii de prevenire și combatere a traficului ilegal de obiecte culturale, prezenta directivă ar trebui să stipuleze că posesorul trebuie să prezinte probe care să ateste că a depus diligența necesară la achiziționarea obiectului, în scopul obținerii unei despăgubiri.
- (18) Ar fi de asemenea util ca orice persoană, în special actorii de pe piață, să poată accesa cu ușurință informațiile publice referitoare la obiectele culturale clasificate sau definite de statele membre ca bunuri de patrimoniu național. Statele membre ar trebui să încerce să faciliteze accesul la aceste informații publice.
- (19) Pentru a facilita o interpretare uniformă a noțiunii de diligență necesară, prezenta directivă ar trebui să stabilească criterii neexhaustive care trebuie luate în considerare pentru a determina dacă posesorul a depus diligența necesară la achiziționarea obiectului cultural.
- (20) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a permite restituirea obiectelor culturale clasificate sau definite drept bunuri de patrimoniu național care au părăsit ilegal teritoriul statelor membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, însă, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (21) Deoarece sarcinile comitetului instituit prin Regulamentul (CE) nr. 116/2009 au rămas fără obiect din cauza suprimării anexei la Directiva 93/7/CEE, este necesar să se suprimă în consecință referințele la comitetul menționat anterior. Totuși, pentru a menține platforma dedicată schimbului de experiență și de bune practici privind punerea în aplicare a prezentei directive între statele membre, Comisia ar trebui să instituie un grup de experți, alcătuit din experți provenind de la autoritățile centrale ale statelor membre însărcinate cu punerea în aplicare a prezentei directive, care ar trebui implicați, printre altele, în procesul de concepere a unui model special al sistemului IMI pentru obiectele culturale.
- (22) Având în vedere că anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 conține o listă a dispozițiilor referitoare la cooperarea administrativă în actele Uniunii care sunt aplicate prin intermediul IMI, este necesar să se modifice anexa respectivă pentru a include prezenta directivă.
- (23) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern trebuie să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva anterioară.
- (24) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică restituirii obiectelor culturale clasificate sau definite de un stat membru ca numărându-se printre bunurile de patrimoniu național, astfel cum sunt menționate la articolul 2 punctul 1, care au părăsit ilegal teritoriul respectivului stat membru.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „obiect cultural” înseamnă un obiect clasificat sau definit de un stat membru, înainte sau după ce a părăsit ilegal teritoriul respectivului stat membru, ca numărându-se printre „bunurile de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică”, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale în sensul articolului 36 din TFUE.
2. „care a(u) părăsit ilegal teritoriul unui stat membru” înseamnă:
 - (a) orice părăsire a teritoriului unui stat membru cu încălcarea legislației statului membru în cauză în domeniul protejării bunurilor de patrimoniu național sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 116/2009; sau
 - (b) orice nereturnare, la sfârșitul perioadei unei expedieri temporare legale, sau orice altă încălcare a uneia dintre celelalte condiții ale acestei expedieri temporare;
3. „stat membru solicitant” înseamnă statul membru al cărui obiect cultural a părăsit ilegal teritoriul său;
4. „stat membru solicitat” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se găsește un obiect cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui alt stat membru;
5. „restituire” înseamnă returnarea materială a obiectului cultural pe teritoriul statului membru solicitant;
6. „posesor” înseamnă persoana care deține material obiectul cultural în numele său;
7. „deținător” înseamnă persoana care deține material obiectul cultural în numele altcuiva;
8. „colecții publice” înseamnă colecțiile clasificate drept publice conform legislației unui stat membru, care sunt proprietatea unui stat membru, a unei autorități locale sau regionale din statul membru respectiv sau a unei instituții situate pe teritoriul statului membru respectiv, o astfel de instituție fiind proprietatea aceluși stat membru sau a unei autorități locale sau regionale, sau fiind finanțată în mod semnificativ de acesta sau de autoritatea locală sau regională respectivă.

Articolul 3

Obiectele culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru sunt restituite în conformitate cu procedura și în condițiile prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 4

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități centrale pentru a exercita funcțiile prevăzute de prezenta directivă.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre toate autoritățile centrale pe care statele membre respective le desemnează în conformitate cu prezentul articol.

Comisia publică lista respectivelor autorităților centrale, precum și schimbările referitoare la acestea, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

Articolul 5

Autoritățile centrale ale statelor membre cooperează și favorizează consultarea între autoritățile competente ale statelor membre. Statele membre asigură îndeplinirea în special a următoarelor sarcini:

1. de a căuta, la cererea statului membru solicitant, un anumit obiect cultural care a părăsit ilegal teritoriul său și de a identifica posesorul și/sau deținătorul. Această cerere trebuie să cuprindă toate informațiile necesare pentru a facilita căutarea, în special cele privind localizarea efectivă sau prezumată a obiectului;
2. de a notifica statele membre în cauză cu privire la descoperirea obiectelor culturale pe teritoriul lor și la existența unor motive întemeiate pentru a presupune că respectivele obiecte au părăsit ilegal teritoriul altui stat membru;

3. de a permite autorităților competente ale statului membru solicitant să verifice dacă obiectul în cauză constituie un obiect cultural, cu condiția ca verificarea să fie efectuată în termen de șase luni de la data notificării prevăzute la punctul 2 Dacă această verificare nu este efectuată în termenul prevăzut, punctele 4 și 5 nu se mai aplică;
4. de a lua în cooperare cu statul membru în cauză toate măsurile necesare pentru conservarea materială a obiectului cultural;
5. de a evita, prin măsurile provizorii necesare, sustragerea obiectului cultural de la procedura de restituire;
6. de a îndeplini rolul de intermediar între posesor și/sau deținător și statul membru solicitant în ceea ce privește restituirea. În acest scop, fără a aduce atingere articolului 6, autoritățile competente ale statului membru solicitat pot facilita mai întâi punerea în aplicare a unei proceduri de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului membru solicitat și cu condiția ca statul membru solicitant și posesorul sau deținătorul să își exprime în mod formal acordul.

Pentru a coopera și a se consulta, autoritățile centrale ale statelor membre utilizează un modul al Sistemul de informare al pieței interne (IMI) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, special conceput pentru obiecte culturale. Acestea pot de asemenea utiliza IMI pentru a difuza informații relevante de la caz la caz privind obiecte culturale furate sau care au părăsit ilegal teritoriul lor. Statele membre decid cu privire la utilizarea IMI de către celelalte autorități competente în sensul prezentei directive.

Articolul 6

Statul membru solicitant poate introduce împotriva posesorului sau, în lipsa acestuia, împotriva deținătorului o acțiune în restituirea unui obiect cultural care a părăsit ilegal teritoriul său, pe lângă tribunalul competent al statului membru solicitat.

Pentru a putea fi acceptat, actul introductiv al acțiunii în restituire trebuie să fie însoțit de:

- (a) un document care să descrie obiectul ce face obiectul cererii și care să ateste că acesta este un obiect cultural;
- (b) o declarație a autorităților competente ale statului membru solicitant, conform căreia obiectul cultural a părăsit ilegal teritoriul acestuia.

Articolul 7

Autoritatea centrală competentă a statului membru solicitant informează de îndată autoritatea centrală competentă a statului membru solicitat cu privire la introducerea acțiunii în restituire pentru a asigura restituirea obiectului în cauză.

Autoritatea centrală competentă a statului membru solicitat informează de îndată autoritățile centrale ale celorlalte state membre.

Schimbul de informații se efectuează prin intermediul IMI, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, fără a aduce atingere posibilității ca autoritățile centrale competente să utilizeze alte mijloace de comunicare în afara IMI.

Articolul 8

(1) Legislația statelor membre dispune că acțiunea în restituire prevăzută de prezenta directivă se prescrie în termen de trei ani de la data la care autoritatea centrală competentă a statului membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește obiectul cultural și identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia.

În orice circumstanțe, acțiunea în restituire se prescrie în termen de treizeci de ani de la data la care obiectul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului membru solicitant.

Cu toate acestea, în cazul obiectelor care fac parte din colecțiile publice menționate la articolul 2 punctul 8 și al obiectelor care fac parte din inventarele instituțiilor ecleziastice sau al altor instituții religioase din statele membre în care aceste obiecte fac obiectul unei protecții speciale în conformitate cu legislația internă, acțiunea în restituire se prescrie în termen de 75 de ani, cu excepția cazurilor din statele membre în care acțiunea nu se prescrie sau în cazul unor acorduri bilaterale între statele membre care stabilesc un termen mai mare de 75 de ani.

(2) Acțiunea în restituire este inadmisibilă, în cazul în care părăsirea de către obiectul cultural a teritoriului statului membru solicitant nu mai este ilegală în momentul în care este introdusă acțiunea.

Articolul 9

Sub rezerva articolelor 8 și 14, instanța competentă dispune restituirea obiectului cultural respectiv, în cazul în care s-a stabilit că acesta este un obiect cultural în sensul articolului 2 punctul 1 și că scoaterea de pe teritoriul național s-a făcut în mod ilegal.

Articolul 10

În cazul în care se dispune restituirea obiectului, instanța competentă a statului membru solicitat acordă posesorului o despăgubire echitabilă în funcție de circumstanțele cazului în speță, cu condiția ca posesorul să dovedească faptul că a depus diligența necesară pentru achiziție.

Pentru a determina dacă posesorul a depus diligența necesară, se țin cont de toate circumstanțele achiziției, în special de documentația privind proveniența obiectului, de autorizațiile de ieșire necesare în temeiul legislației statului membru solicitant, de natura părților, de prețul plătit, de eventuala consultare de către posesor a registrelor accesibile privind obiecte culturale furate și de orice informații pertinente pe care acesta ar fi putut să le obțină în mod rezonabil sau de orice alt demers pe care o persoană rezonabilă l-ar fi întreprins în aceleași circumstanțe.

În caz de donație sau de succesiune, posesorul nu poate beneficia de un statut favorabil față de persoana de la care a achiziționat obiectul cu acest titlu.

Statul membru solicitant trebuie să plătească respectiva despăgubire la restituire.

Articolul 11

Cheltuielile legate de executarea deciziei prin care se dispune restituirea obiectului cultural revin statului membru solicitant. Cheltuielile legate de măsurile menționate la articolul 5 punctul 4 sunt, de asemenea, suportate de statul membru solicitant.

Articolul 12

Plata despăgubirii echitabile menționate la articolul 10 și a cheltuielilor menționate la articolul 11 nu aduce atingere dreptului statului membru solicitant de a pretinde rambursarea acestor sume persoanelor responsabile de scoaterea în mod ilegal a obiectului cultural de pe teritoriul său.

Articolul 13

Proprietatea obiectului cultural după restituire este reglementată de legislația statului membru solicitant.

Articolul 14

Prezenta directivă nu se aplică decât obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru după 1 ianuarie 1993.

Articolul 15

- (1) Fiecare stat membru poate aplica sistemul prevăzut în prezenta directivă pentru restituirea obiectelor culturale diferite de cele definite la articolul 2 punctul 1.
- (2) Fiecare stat membru poate aplica solicitărilor de restituire a obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul altor state membre înainte de 1 ianuarie 1993 sistemul prevăzut în prezenta directivă.

Articolul 16

Prezenta directivă nu aduce atingere acțiunilor civile sau penale pe care le pot introduce, conform dreptului intern al statelor membre, statul membru solicitant și/sau proprietarul căruia i-a fost furat un obiect cultural.

Articolul 17

- (1) Până la 18 decembrie 2015 și ulterior din cinci în cinci ani, statele membre transmit Comisiei un raport privind aplicarea prezentei directive.
- (2) Din cinci în cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport de evaluare a aplicării și a eficacității prezentei directive. Raportul se însoțește, dacă este necesar, de propuneri adecvate.

Articolul 18

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, se adaugă următorul punct:

- „8. Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (*): articolele 5 și 7.

(*) JO L 159, 28.5.2014, p. 1.”

Articolul 19

(1) Până la 18 decembrie 2015, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu: articolul 2 punctul 1, articolul 5 primul paragraf punctul 3 și al doilea paragraf, articolul 7 al treilea paragraf, articolul 8 alineatul (1), articolul 10 primul și al doilea paragraf și articolul 17 alineatul (1) din prezenta directivă.

Statele membre comunică imediat Comisiei textul măsurilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune conform căreia trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Directiva 93/7/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele prevăzute în anexa I partea A, se abrogă cu efect de la 19 decembrie 2015, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 21

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 punctele 2 și 8, articolele 3 și 4, articolul 5 primul paragraf punctele 1, 2 și 4-6, articolul 6, articolul 7 primul și al doilea paragraf, articolul 8 alineatul (2), articolul 9, articolul 10 al treilea și al patrulea paragraf și articolele 11-16 se aplică începând cu 19 decembrie 2015.

Articolul 22

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA I

PARTEA A

**Directiva abrogată cu lista modificărilor sale succesive
(menționate la articolul 20)**

Directiva 93/7/CEE a Consiliului	(JO L 74, 27.3.1993, p. 74).
Directiva 96/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 60, 1.3.1997, p. 59).
Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 187, 10.7.2001, p. 43).

PARTEA B

**Lista termenelor de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 20)**

Directiva	Termen de transpunere
93/7/CEE	15.12.1993 (15.3.1994 pentru Belgia, Germania și Țările de Jos)
96/100/CE	1.9.1997
2001/38/CE	31.12.2001

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 93/7/CEE	Prezenta directivă
—	Articolul 1
Articolul 1 punctul 1 prima liniuță	Articolul 2 punctul 1
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță, cuvintele introductive	—
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță prima subliniuță prima teză	—
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță prima subliniuță a doua teză	Articolul 2 punctul 8
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță a doua subliniuță	—
Articolul 1 punctul 2 prima liniuță	Articolul 2 punctul 2 litera (a)
Articolul 1 punctul 2 a doua liniuță	Articolul 2 punctul 2 litera (b)
Articolul 1 punctele 3-7	Articolul 2 punctele 3-7
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 4
Articolul 4 fraza introductivă	Articolul 5 primul paragraf fraza introductivă
Articolul 4 punctele 1 și 2	Articolul 5 primul paragraf punctele (1) și (2)
Articolul 4 punctul 3	Articolul 5 primul paragraf punctul (3)
Articolul 4 punctele 4-6	Articolul 5 primul paragraf punctele (4)-(6)
—	Articolul 5 al doilea paragraf
Articolul 5 primul paragraf	Articolul 6 primul paragraf
Articolul 5 al doilea paragraf prima liniuță	Articolul 6 al doilea paragraf litera (a)
Articolul 5 al doilea paragraf a doua liniuță	Articolul 6 al doilea paragraf litera (b)
Articolul 6 primul paragraf	Articolul 7 primul paragraf
Articolul 6 al doilea paragraf	Articolul 7 al doilea paragraf
—	Articolul 7 al treilea paragraf
Articolul 7 alineatele (1) și (2)	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9 primul paragraf	Articolul 10 primul paragraf
Articolul 9 al doilea paragraf	—
—	Articolul 10 al doilea paragraf
Articolul 9 al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 10 al treilea și al patrulea paragraf
Articolele 10-15	Articolele 11-16
Articolul 16 alineatele (1) și (2)	Articolul 17 alineatele (1) și (2)
Articolul 16 alineatul (3)	—
Articolul 16 alineatul (4)	—
Articolul 17	—
—	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
—	Articolul 20
—	Articolul 21

Directiva 93/7/CEE	Prezenta directivă
Articolul 19	Articolul 22
Anexă	—
—	Anexa I
—	Anexa II

DIRECTIVA 2014/67/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 15 mai 2014****privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor reprezintă principii fundamentale ale pieței interne a Uniunii, consacrate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Punerea în aplicare a respectivelor principii este consolidată în continuare de Uniune, fiind menită să garanteze condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi și respectarea drepturilor lucrătorilor.
- (2) Libera prestare a serviciilor include dreptul întreprinderilor de a presta servicii într-un alt stat membru, în care își pot detașa temporar propriii lucrători pentru prestarea acestor servicii. Este necesar, în vederea detașării lucrătorilor, să se facă distincție între această libertate și libera circulație a lucrătorilor, care oferă fiecărui cetățean dreptul de a circula liber într-un alt stat membru pentru a lucra și pentru a se stabili acolo în acest scop și îl protejează împotriva discriminării în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerarea și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă față de resortisanții statului membru respectiv.
- (3) În ceea ce privește lucrătorii detașați temporar pentru a efectua activități în vederea prestării de servicii într-un alt stat membru decât cel în care aceștia își desfășoară activitatea în mod obișnuit, Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește un set fundamental de clauze și condiții de încadrare în muncă clar definite care trebuie respectate de către prestatorii de servicii în statul membru în care are loc detașarea, pentru a asigura o protecție minimă a lucrătorilor detașați în cauză.
- (4) Toate măsurile introduse prin prezenta directivă ar trebui să fie justificate și proporționale, astfel încât să nu genereze sarcini administrative sau să îngreuească potențialul întreprinderilor, în special al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), de a crea noi locuri de muncă, și să protejeze, în același timp, lucrătorii detașați.
- (5) Pentru a asigura conformitatea cu Directiva 96/71/CE, fără a impune însă prestatorilor de servicii o sarcină administrativă inutilă, este esențial ca elementele faptice menționate în dispozițiile referitoare la identificarea unei reale detașări și la prevenirea abuzurilor și a eludării din prezenta directivă să fie considerate orientative și neexhaustive. În special, nu ar trebui să existe nicio cerință potrivit căreia fiecare element trebuie să fie îndeplinit în fiecare caz de detașare.

⁽¹⁾ JO C 351, 15.11.2012, p. 61.⁽²⁾ JO C 17, 19.1.2013, p. 67.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 mai 2014.⁽⁴⁾ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

- (6) Deși evaluarea elementelor faptice orientative ar trebui să fie adaptată la fiecare caz în parte și să țină seama de specificul situației în cauză, situațiile care reprezintă aceleași elemente faptice nu ar trebui să conducă la aprecieri sau evaluări juridice diferite din partea autorităților competente din state membre diferite.
- (7) În scopul de a evita, preveni și combate folosirea abuzivă și eludarea normelor aplicabile de către întreprinderile care profită în mod neadecvat sau fraudulos de libera prestare a serviciilor prevăzută în TFUE și/sau de aplicarea Directivei 96/71/CE, punerea în aplicare și monitorizarea noțiunii de detașare ar trebui să fie îmbunătățite, iar la nivelul Uniunii ar trebui introduse elemente mai uniforme, care să faciliteze o interpretare comună.
- (8) Prin urmare, este necesar ca elementele faptice constitutive care caracterizează natura temporară inerentă noțiunii de detașare, precum și condiția ca angajatorul să fie cu adevărat stabilit în statul membru din care se efectuează detașarea să fie examinate de autoritatea competentă a statului membru gazdă și, dacă este cazul, în strânsă cooperare cu statul membru de stabilire.
- (9) Atunci când examinează mărimea cifrei de afaceri realizate de o întreprindere în statul membru de stabilire pentru a determina dacă întreprinderea respectivă desfășoară în mod real activități semnificative, altele decât cele pur interne de gestionare și/sau administrative, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare diferențele în ceea ce privește puterea de cumpărare a monedelor.
- (10) Elementele prevăzute în prezenta directivă în legătură cu punerea în aplicare și monitorizarea detașării pot, de asemenea, sprijini autoritățile competente în ceea ce privește identificarea lucrătorilor declarați în mod fictiv drept independenți. În conformitate cu Directiva 96/71/CE, definiția lucrătorului este cea care se aplică în dreptul statului membru pe teritoriul căruia este detașat un lucrător. Clarificări suplimentare și o mai bună monitorizare a detașării de către autoritățile competente relevante ar spori securitatea juridică și ar oferi un instrument util care să contribuie la combaterea eficace a cazurilor de lucrători independenți fictivi, garantând totodată că lucrătorii detașați nu sunt declarați în mod fictiv ca lucrători independenți și venind, în acest mod, în sprijinul prevenirii, evitării și combaterii eludării normelor aplicabile.
- (11) În cazul în care nu există o situație de detașare reală și apare un conflict de legi, ar trebui să se acorde importanța cuvenită dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ („Roma I”) sau ale Convenției de la Roma ⁽²⁾, care sunt destinate să garanteze că salariații nu ar trebui să fie lipsiți de protecția care le este oferită prin dispoziții de la care nu se poate deroga printr-un acord sau de la care se poate deroga doar în beneficiul lor. Statele membre ar trebui să se asigure că sunt în vigoare dispoziții care să protejeze în mod adecvat lucrătorii a căror detașare nu este reală.
- (12) Lipsa certificatului referitor la legislația privind securitatea socială aplicabilă menționat în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ poate fi un indiciu că situația nu ar trebui caracterizată drept situație de detașare temporară într-un alt stat membru decât cel în care lucrătorul în cauză muncește în mod obișnuit în cadrul prestării de servicii.
- (13) La fel ca în cazul Directivei 96/71/CE, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (14) Respectarea diversității sistemelor de relații de muncă la nivel național, precum și a autonomiei partenerilor sociali este recunoscută în mod explicit în TFUE.
- (15) În numeroase state membre, partenerii sociali joacă un rol important în contextul detașării lucrătorilor pentru prestarea de servicii, având în vedere că pot, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, să stabilească diferitele niveluri, alternativ sau simultan, ale salariilor minime aplicabile. Partenerii sociali ar trebui să comunice respectivele niveluri și să informeze în legătură cu acestea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

⁽²⁾ Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă în vederea semnării la Roma (80/934/CEE) (JO L 266, 9.10.1980, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

- (16) Punerea în aplicare și asigurarea respectării aplicării eficace și adecvată constituie elemente esențiale pentru protecția drepturilor lucrătorilor detașați și pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru prestatorii de servicii, în timp ce o aplicare deficientă diminuează eficacitatea normelor Uniunii aplicabile în acest domeniu. Cooperarea strânsă dintre Comisie și statele membre și, atunci când este cazul, cu autoritățile regionale și locale este așadar esențială, fără a neglija rolul important al inspectoratelor muncii și al partenerilor sociali în acest sens. Încrederea reciprocă, spiritul de cooperare, dialogul constant și înțelegerea reciprocă sunt esențiale în acest sens.
- (17) Este esențial să se prevadă proceduri de monitorizare eficace în statele membre pentru asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE și a prezentei directive, iar respectivele proceduri ar trebui să fie instituite, prin urmare, în întreaga Uniune.
- (18) Dificultățile de accesare a informațiilor privind clauzele și condițiile de încadrare în muncă constituie, într-un număr foarte mare de cazuri, motivul pentru care normele existente nu sunt aplicate de către prestatorii de servicii. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că astfel de informații sunt puse la dispoziție la scară largă, cu titlu gratuit și că se oferă un acces efectiv la acestea, nu doar prestatorilor de servicii din alte state membre, ci și lucrătorilor detașați în cauză.
- (19) În cazul în care clauzele și condițiile de încadrare în muncă sunt stabilite prin convenții colective care au fost declarate general aplicabile, statele membre ar trebui să se asigure, respectând în continuare autonomia partenerilor sociali, că respectivele convenții colective sunt puse la dispoziție la scară largă, sub o formă accesibilă și într-un climat de transparență.
- (20) Pentru a îmbunătăți accesibilitatea informațiilor, ar trebui stabilită o sursă unică de informații în statele membre. Fiecare stat membru ar trebui să prevadă un site internet oficial național unic, în conformitate cu standardele de accesibilitate la internet, precum și alte mijloace de comunicare adecvate. Site-ul internet oficial național unic ar trebui să capete cel puțin forma unui portal internet, să exercite rolul de portal de difuzare sau de principal punct de intrare și să ofere cu claritate și precizie linkuri către sursele relevante de informații, precum și informații succinte cu privire la conținutul site-ului și la linkurile menționate mai sus. Astfel de site-uri internet ar trebui să includă în special orice site-uri internet instituite în temeiul legislației Uniunii în vederea promovării spiritului antreprenorial și/sau dezvoltării prestării de servicii transfrontaliere. Statele membre gazdă ar trebui să ofere informații cu privire la perioadele prevăzute în dreptul intern în care prestatorii de servicii trebuie să păstreze documente după terminarea perioadei de detașare.
- (21) Lucrătorii detașați ar trebui să aibă dreptul de a primi, din partea statului membru gazdă, informații generale referitoare la dreptul intern și/sau practicile naționale care sunt aplicabile în cazul lor.
- (22) Cooperarea administrativă și asistența reciprocă între statele membre ar trebui să fie în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și cu normele naționale privind protecția datelor prin care se pune în aplicare legislația Uniunii. În ceea ce privește cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (IMI), aceasta ar trebui, de asemenea, să fie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (23) Pentru a asigura aplicarea corectă și de a monitoriza respectarea normelor de fond cu privire la clauzele și condițiile de încadrare în muncă care trebuie respectate cu privire la lucrătorii detașați, statele membre ar trebui să aplice numai anumite cerințe administrative și măsuri de control în cazul întreprinderilor care detașează lucrători în cadrul prestării de servicii. Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel de cerințe și măsuri pot fi justificate de motive imperative de interes general, care includ protecția eficace a drepturilor lucrătorilor, cu condiția să fie adecvate pentru a garanta atingerea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia. Astfel de cerințe și măsuri nu pot fi impuse decât dacă autoritățile competente nu își pot realiza în mod eficace misiunea de supraveghere fără informațiile necesare solicitate și/sau dacă niște măsuri mai puțin restrictive nu ar permite atingerea obiectivelor măsurilor naționale de control considerate necesare.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei ("Regulamentul IMI") (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

- (24) Un prestator de servicii ar trebui să se asigure că identitatea lucrătorilor detașați pe care i-a inclus în declarația întocmită de către prestatorul de servicii pentru a permite desfășurarea de controale factice la locul de muncă poate fi verificată, pe durata detașării, de către autoritățile competente.
- (25) Un prestator de servicii stabilit într-un alt stat membru ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze autoritățile competente ale statului membru gazdă cu privire la orice schimbări importante ale datelor prezentate în declarația întocmită de către prestatorul de servicii, pentru a permite desfășurarea de controale factice la locul de muncă.
- (26) Obligația de a aduce la cunoștința Comisiei cerințe administrative și măsuri de control nu ar trebui să constituie un proces de autorizare *ex ante*.
- (27) Cu scopul de a asigura o mai bună și mai uniformă aplicare a Directivei 96/71/CE, precum și asigurarea respectării aplicării acesteia în practică și de a reduce, pe cât posibil, diferențele în materie de aplicare și de asigurare a respectării aplicării în Uniune, statele membre ar trebui să se asigure că sunt efectuate inspecții eficace și adecvate pe teritoriul lor, contribuind, în acest mod, printre altele, la combaterea muncii fără forme legate în cazul detașării și ținând seama, de asemenea, de alte inițiative juridice prin care se urmărește o mai bună abordare a acestei problematice.
- (28) Atunci când este cazul și în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, statele membre ar trebui să furnizeze întreprinderii inspectate un document întocmit în urma inspecției sau a controlului, care să cuprindă toate informațiile relevante.
- (29) Statele membre ar trebui să se asigure că sunt disponibile efective suficiente, care dispun de aptitudinile și calificările necesare pentru desfășurarea într-un mod eficace a inspecțiilor și pentru a permite să se răspundă fără întârzieri nejustificate la cererile de informare prevăzute de prezenta directivă și prezentate fie de statul membru gazdă, fie de statul membru de stabilire.
- (30) Inspectoratele de muncă, partenerii sociali și alte organisme de monitorizare sunt deosebit de importante în acest sens și ar trebui să continue să joace un rol crucial.
- (31) Pentru a aborda în mod flexibil diversitatea piețelor muncii și ale sistemelor de relații de muncă, în mod excepțional, angajatorii și salariații și/sau alți actori și/sau organisme pot monitoriza anumite clauze și condiții de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați, cu condiția ca să ofere persoanelor respective o protecție echivalentă și să își exercite controlul în mod nediscriminatoriu și obiectiv.
- (32) Autoritățile responsabile cu inspecția din statele membre și alte organisme relevante de supraveghere și de asigurare a respectării aplicării ar trebui să recurgă la cooperarea și la schimburile de informații prevăzute în legislația relevantă pentru a verifica dacă normele aplicabile lucrătorilor detașați au fost respectate.
- (33) Statele membre sunt încurajate în special să introducă o abordare mai integrată a inspecțiilor muncii. Ar trebui examinată, de asemenea, necesitatea de a elabora standarde comune pentru a institui metode, practici și standarde minime comparabile la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, elaborarea de standarde comune nu ar trebui să conducă la îngrădirea eforturilor depuse de statele membre pentru a combate în mod eficace munca fără forme legale.
- (34) Pentru a facilita asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE și pentru a asigura o aplicare mai eficace a acesteia în practică, ar trebui să existe mecanisme de recurs eficiente prin intermediul cărora lucrătorii detașați să poată depune plângeri sau să inițieze proceduri, fie în mod direct, fie, cu aprobarea lor, prin intermediul unor părți terțe relevante desemnate, cum ar fi sindicatele sau alte asociații, precum și prin instituții comune ale partenerilor sociali. Aceste mecanisme nu ar trebui să aducă atingere normelor de procedură naționale privind reprezentarea și apărarea în fața instanțelor și nici competențelor și altor drepturi ale sindicatelor și ale altor reprezentanți ai angajaților întemeiate pe dreptul intern și/sau practicile naționale.
- (35) Pentru a se asigura faptul că un lucrător detașat primește plata corectă și cu condiția ca indemnizațiile specifice detașării să poată fi considerate ca făcând parte din salariul minim, aceste indemnizații ar trebui să fie deduse din salarii doar dacă dreptul intern, convențiile colective și/sau practicile naționale din statul membru gazdă prevăd acest lucru.

- (36) Respectarea normelor aplicabile în domeniul detașării lucrătorilor în practică și protecția efectivă a drepturilor lucrătorilor în această privință reprezintă chestiuni cărora trebuie să li se acorde o importanță deosebită în cadrul lanțurilor de subcontractare și ar trebui asigurate prin intermediul unor măsuri corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale și în conformitate cu dreptul Uniunii. Astfel de măsuri pot include introducerea în mod voluntar, după consultarea partenerilor sociali relevanți, a unui mecanism de asigurare a răspunderii directe a subcontractantului, în plus față de răspunderea angajatorului sau în locul acesteia, în ceea ce privește remunerația netă restantă aferentă salariilor minime nete și/sau contribuțiile datorate unor fonduri sau instituții comune ale partenerilor sociali reglementate prin lege sau prin convenții colective de muncă, în măsura în care acestea sunt reglementate prin articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/71/CE. Cu toate acestea, statele membre au în continuare libertatea de a prevedea norme mai stricte privind răspunderea, în temeiul dreptului intern, sau de a adopta reglementări suplimentare în temeiul dreptului intern, într-un mod nediscriminatoriu și proporțional.
- (37) Statele membre care au introdus măsuri pentru asigurarea respectării normelor aplicabile în cadrul lanțurilor de subcontractare ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea faptul că un (sub)contractant nu ar trebui să fie răspunzător în circumstanțe specifice sau că răspunderea acestuia poate fi limitată în cazurile în care au fost îndeplinite obligații de diligență de către (sub)contractantul respectiv. Aceste măsuri ar trebui definite de dreptul intern, ținând seama de circumstanțele specifice ale statului membru în cauză, și pot include, printre altele, măsuri adoptate de contractant privind documentația care atestă respectarea cerințelor administrative și măsuri de control destinate asigurării unei monitorizări eficiente a respectării normelor aplicabile privind detașarea lucrătorilor.
- (38) Este îngrijorător faptul că statele membre întâmpină încă numeroase dificultăți în ceea ce privește recuperarea sancțiunilor administrative și/sau a amenzilor administrative transfrontaliere și, prin urmare, este necesar să fie abordată recunoașterea reciprocă a sancțiunilor administrative și/sau a amenzilor administrative.
- (39) Disparitățile între sistemele statelor membre în ceea ce privește mijloacele de executare a sancțiunilor administrative și/sau a amenzilor administrative impuse în situații transfrontaliere pot aduce prejudicii bunei funcționări a pieței interne; prin urmare, există riscul ca garantarea unui nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune pentru lucrătorii detașați să fie foarte dificilă sau chiar imposibilă.
- (40) Asigurarea în mod eficace a respectării normelor de fond care reglementează detașarea lucrătorilor în vederea prestării de servicii ar trebui realizată prin acțiuni specifice punând accentul pe executarea transfrontalieră a sancțiunilor administrative financiare și/sau a amenzilor administrative impuse. Așadar, alinierea legislației statelor membre în acest domeniu este o condiție prealabilă esențială pentru a garanta un nivel de protecție mai ridicat, echivalent și comparabil, necesar în scopul unei bune funcționări a pieței interne.
- (41) Adoptarea unor norme comune de acordare a asistenței și sprijinului reciproc, destinate a fi utilizate pentru măsurile de executare și costurile aferente, precum și adoptarea de cerințe uniforme pentru notificarea deciziilor referitoare la sancțiunile administrative și/sau amenzile administrative impuse în ceea ce privește nerespectarea Directivei 96/71/CE, precum și ale prezentei directive, ar trebui să rezolve o serie de probleme concrete de executare transfrontalieră și să garanteze o mai bună comunicare și executare a unor astfel de decizii emise de un alt stat membru.
- (42) Dacă se constată că prestatorul de servicii nu este stabilit în mod efectiv în statul membru de stabilire sau că adresa ori datele întreprinderii sunt false, autoritățile competente nu ar trebui să pună capăt procedurii din motive formale, ci să ancheteze chestiunea în continuare pentru a stabili identitatea persoanei fizice sau juridice responsabile cu detașarea.
- (43) Recunoașterea deciziilor prin care se impune o sancțiune administrativă și/sau amendă administrativă și a cererilor de executare a unei astfel de sancțiuni și/sau amenzi ar trebui să bazeze pe principiul încrederii reciproce. În acest scop, motivele de nerecunoaștere sau de refuz în vederea recuperării unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative ar trebui să se limiteze la minimumul necesar.
- (44) Fără a aduce atingere instituirii unor norme mai uniforme în ceea ce privește executarea transfrontalieră a sancțiunilor administrative și/sau a amenzilor administrative și necesitatea de elaborare a unor criterii comune pentru proceduri mai eficiente de sancționare în caz de neplată, aceste dispoziții nu ar trebui să afecteze competențele statelor membre de a-și stabili propriul sistem de sancțiuni și amenzi sau măsuri de recuperare prevăzute de dreptul intern. Prin urmare, instrumentul care permite aplicarea sau executarea unor astfel de sancțiuni și/sau amenzi poate, dacă este cazul, ținând seama de dreptul intern și/sau practicile naționale din statul membru solicitat, să fie completat, însoțit sau înlocuit cu un titlu care permite aplicarea sau executarea sa în statul membru solicitat.

- (45) Normele mai uniforme nu ar trebui să aibă ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale părților, precum și a principiilor fundamentale de drept care li se aplică acestora, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), cum ar fi dreptul de a fi audiat, dreptul la o cale de atac eficientă și dreptul la un proces echitabil sau principiul *ne bis in idem*.
- (46) Prezenta directivă nu are drept scop să stabilească norme armonizate pentru cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, nici să abordeze legislația aplicabilă.
- (47) Statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate în caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute de prezenta directivă, inclusiv proceduri administrative și judiciare, și ar trebui să prevadă sancțiuni eficiente, disuasive și proporționale pentru eventualele cazuri de nerespectare a obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.
- (48) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal (articolul 8), libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă (articolul 15), libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16), dreptul de negociere și de acțiune colectivă (articolul 28), condiții de muncă echitabile și corecte (articolul 31), dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47), prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare (articolul 48) și dreptul de a nu fi judecat de două ori pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*) (articolul 50), și trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (49) Pentru a facilita o mai bună și mai uniformă aplicare a Directivei 96/71/CE, este oportun să se prevadă un sistem electronic de schimb de informații pentru a facilita cooperarea administrativă, iar autoritățile competente ar trebui să utilizeze IMI cât mai mult posibil. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice aplicarea acordurilor sau a înțelegerilor bilaterale existente și viitoare privind cooperarea administrativă și asistența reciprocă.
- (50) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume acela de a stabili un cadru comun conținând un set de dispoziții, măsuri și mecanisme de control adecvate, necesare pentru o punere în aplicare, o aplicare și o asigurarea a respectării aplicării mai bună și mai uniformă a Directivei 96/71/CE, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (51) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un avis la 19 iulie 2012 ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă instituie un cadru comun al unui set de dispoziții, măsuri și mecanisme de control adecvate, necesare pentru o punere în aplicare, o aplicare și o asigurarea a respectării aplicării mai bune și mai uniforme ale Directivei 96/71/CE, inclusiv măsuri pentru a preveni și sancționa orice abuz și eludare privind normele aplicabile, fără a aduce atingere domeniului de aplicare al Directivei 96/71/CE.

⁽¹⁾ JO C 27, 29.1.2013, p. 4.

Prezenta directivă urmărește să garanteze respectarea unui nivel adecvat de protecție a drepturilor lucrătorilor detașați pentru prestarea transfrontalieră de servicii, în special asigurarea respectării aplicării clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă ce se aplică în statul membru în care urmează să fie prestat serviciul, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 96/71/CE, facilitând în același timp exercitarea libertății de a presta servicii pentru prestatorii de servicii, promovând un climat de concurență loială între aceștia din urmă și sprijinind astfel funcționarea pieței interne.

(2) Prezenta directivă nu afectează în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt recunoscute în statele membre, precum și la nivelul Uniunii, inclusiv dreptul sau libertatea de a intra în grevă sau de a întreprinde alte acțiuni care țin de sistemele specifice de relații de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale. Ea nu afectează nici dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare convenții colective și de a desfășura acțiuni colective în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism, care poate include biroul (birourile) de legătură menționat(e) la articolul 4 din Directiva 96/71/CE, desemnată de un stat membru să îndeplinească funcții în temeiul Directivei 96/71/CE și în temeiul prezentei directive;
- (b) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă dintr-un stat membru care transmite o cerere de asistență, de informații, de notificare sau de executare a unei sancțiuni și/sau a unei amenzi, astfel cum este menționată în capitolul VI;
- (c) „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea competentă dintr-un stat membru căreia îi este adresată o cerere de asistență, de informații, de notificare sau de executare a unei sancțiuni și/sau a unei amenzi, astfel cum este menționată în capitolul VI.

Articolul 3

Autoritățile competente și birourile de legătură

În sensul prezentei directive, statele membre, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, desemnează una sau mai multe autorități competente care pot include unul sau mai multe birouri de legătură menționate la articolul 4 din Directiva 96/71/CE. Atunci când își desemnează autoritățile competente, statele membre tratează cu considerația cuvenită necesitatea de a asigura protecția datelor pentru informațiile comunicate, precum și drepturile legale ale persoanelor fizice și juridice care pot fi afectate. Statele membre au responsabilitatea finală în ceea ce privește garantarea protecției datelor și garantarea drepturilor legale ale persoanele afectate și implementează mecanisme corespunzătoare în acest sens.

Statele membre comunică datele de contact ale autorităților competente Comisiei și celorlalte state membre. Comisia publică și actualizează cu regularitate lista autorităților competente și a birourilor de legătură.

Atât celelalte state membre, cât și instituțiile Uniunii respectă alegerea fiecărui stat membru în ceea ce privește autoritățile competente desemnate.

Articolul 4

Identificarea unei detașări reale și prevenirea abuzurilor și eludărilor

(1) În scopul punerii în aplicare, al aplicării și al asigurării respectării aplicării Directivei 96/71/CE, autoritățile competente realizează o evaluare de ansamblu a tuturor elementelor faptice considerate necesare, inclusiv, în special, a celor indicate la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol. Elementele respective sunt destinate să le ofere asistență autorităților competente atunci când efectuează verificări și controale și în cazurile în care au motive să creadă că un lucrător nu poate fi considerat detașat în temeiul Directivei 96/71/CE. Aceste elemente sunt factori orientativi în evaluarea globală care trebuie realizată și, prin urmare, nu sunt apreciate separat.

(2) Pentru a stabili dacă o întreprindere exercită în mod efectiv activități semnificative, altele decât cele pur interne de gestionare și/sau administrative, autoritățile competente realizează, luând în considerare un interval de timp mai îndelungat, o evaluare de ansamblu a tuturor elementelor faptice care caracterizează activitățile desfășurate de o întreprindere în statul membru în care aceasta este stabilită și, atunci când este necesar, în statul membru gazdă. Aceste elemente pot include, în special, aspectele următoare:

- (a) locul în care întreprinderea își are sediul social și administrația, locul în care deține birourile, plătește impozite și contribuții de asigurări sociale și, dacă este cazul, în conformitate cu dreptul intern, este autorizată să își exercite activitatea sau este înregistrată la camerele de comerț sau organismele profesionale;
- (b) locul de recrutare a lucrătorilor detașați și locul din care sunt detașați;
- (c) legea aplicabilă contractelor încheiate de întreprindere cu lucrătorii acesteia, pe de o parte, și cu clienții, pe de altă parte;
- (d) locul în care întreprinderea își exercită activitatea de bază, precum și locul în care angajează personal administrativ;
- (e) numărul de contracte executate și/sau mărimea cifrei de afaceri realizate în statul membru de stabilire, ținând seama de situația specifică, printre altele, a întreprinderilor nou înființate și a IMM-urilor.

(3) Pentru a evalua dacă un lucrător detașat temporar își desfășoară munca pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care lucrează în mod obișnuit, se examinează toate elementele faptice care caracterizează această muncă și situația lucrătorului. Aceste elemente pot include, în special, aspectele următoare:

- (a) munca se desfășoară pentru o perioadă limitată de timp în alt stat membru;
- (b) data la care începe detașarea;
- (c) detașarea se efectuează în alt stat membru decât statul în care sau din care lucrătorul detașat își desfășoară în mod obișnuit activitatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 (Roma I) și/sau Convenția de la Roma;
- (d) lucrătorul detașat se întoarce sau se așteaptă că își va relua munca în statul membru din care a fost detașat, după finalizarea muncii sau prestarea de servicii pentru care a fost detașat;
- (e) natura activităților;
- (f) cheltuielile de transport, masă și cazare sunt asigurate sau rambursate de angajatorul care detașează lucrătorul și, în acest caz, modul în care transportul, masa și cazarea sunt puse la dispoziție sau metoda de rambursare;
- (g) orice perioade anterioare în care postul a fost ocupat de același sau de un alt lucrător (detașat).

(4) Nerespectarea unuia sau a mai multora dintre elementele faptice prevăzute la alineatele (2) și (3) nu exclude în mod automat posibilitatea ca o situație dată să fie caracterizată drept una de detașare. Evaluarea acestor elemente se adaptează fiecărui caz în parte și ține cont de particularitățile situației.

(5) Elementele menționate în prezentul articol și utilizate de către autoritățile competente la evaluarea de ansamblu a unei situații pentru a stabili dacă este vorba despre o detașare reală pot fi luate în considerare și pentru a stabili dacă o persoană se încadrează la definiția aplicabilă a unui lucrător în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva 96/71/CE. Statele membre ar trebui să se orienteze, printre altele, în funcție de fapte legate de executarea lucrărilor, de subordonarea și de remunerarea lucrătorului, indiferent de modul în care este caracterizată relația în orice dispoziție, contractuală sau nu, care a fost, eventual, convenită între părți.

CAPITOLUL II

ACCESUL LA INFORMAȚII

Articolul 5

Îmbunătățirea accesului la informații

(1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta faptul că informațiile privind clauzele și condițiile de încadrare în muncă menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE care trebuie să fie aplicate și respectate de prestatorii de servicii sunt puse la dispoziție pe scară largă și gratuit, într-un mod clar, transparent, lipsit de ambiguitate și ușor accesibil de la distanță și prin mijloace electronice, în formate și în conformitate cu standardele informatice privind accesibilitatea online care asigură accesul persoanelor cu handicap și pentru a garanta că birourile de legătură sau celelalte organisme naționale competente menționate la articolul 4 din Directiva 96/71/CE sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod eficace.

(2) Pentru a contribui la îmbunătățirea accesului la informații, statele membre:

- (a) indică în mod clar, într-o manieră detaliată și ușor de utilizat și într-un format accesibil, pe un site internet oficial național unic și prin alte mijloace adecvate, care sunt clauzele și condițiile de încadrare în muncă și/sau care parte a dreptului național și/sau regional urmează să se aplice lucrătorilor detașați pe teritoriul acestora;
- (b) iau măsurile necesare pentru a pune la dispoziție pe scară largă pe site-ul internet național oficial unic și prin alte mijloace adecvate informațiile cu privire la convențiile colective aplicabile și persoanele vizate și cu privire la clauzele și condițiile de încadrare în muncă care urmează să fie aplicate de către prestatorii de servicii din alte state membre, în conformitate cu Directiva 96/71/CE, includ, dacă este posibil, linkuri către site-urile internet existente și alte puncte de contact, în special cele legate de partenerii sociali relevanți;
- (c) pun informațiile la dispoziția lucrătorilor și prestatorilor de servicii, cu titlu gratuit, în limba (limbile) oficială (oficiale) ale statului membru gazdă și în limbile cele mai relevante ținând seama de cererea de pe propriile piețe ale muncii și lăsând opțiunile în acest sens la latitudinea statului membru gazdă. Aceste informații sunt făcute disponibile, dacă este posibil, sub formă rezumativă într-o broșură care să indice principalele condiții de muncă aplicabile, oferind inclusiv descrierea procedurilor de depunere a plângerilor, și, la cerere, în formate accesibile persoanelor cu handicap; pun la dispoziție într-un mod ușor accesibil, cu titlu gratuit, informații suplimentare detaliate privind condițiile de muncă și sociale aplicabile lucrătorilor detașați, referitoare inclusiv la sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- (d) îmbunătățesc accesibilitatea și claritatea informațiilor pertinente, în special a celor furnizate pe un site internet oficial național unic, menționat la litera (a);
- (e) indică o persoană de contact din cadrul biroului de legătură, responsabilă cu tratarea cererilor de informații;
- (f) actualizează informațiile furnizate în fișele de țară.

(3) Comisia va continua să sprijine statele membre în domeniul accesului la informații.

(4) În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, tradițiile și practicile naționale și respectând pe deplin autonomia partenerilor sociali, clauzele și condițiile de încadrare în muncă menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE sunt stabilite prin convenții colective în conformitate cu articolul 3 alineatele (1) și (8) din directiva menționată, statele membre se asigură că clauzele și condițiile în cauză se pun la dispoziția prestatorilor de servicii din alte state membre și a lucrătorilor detașați într-o manieră ușor de consultat și transparentă și urmăresc să obțină implicarea partenerilor sociali în această privință. Informațiile relevante în acest sens ar trebui să se refere, în special, la diferitele niveluri minime de plată și la elementele lor constitutive, la metoda utilizată pentru calcularea remunerației datorate și, acolo unde este relevant, la criteriile de clasificare în diferitele categorii de salarii.

(5) Statele membre indică organismele și autoritățile cărora lucrătorii și întreprinderile li se pot adresa pentru informații generale în legătură cu dreptul intern și practicile naționale aplicabile acestora în ceea ce privește drepturile și obligațiile lor pe teritoriul statelor membre în cauză.

CAPITOLUL III

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 6

Asistența reciprocă — principii generale

(1) Statele membre lucrează în strânsă cooperare și își acordă fără întârzieri nejustificate asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare, aplicarea și asigurarea respectării aplicării prezentei directive și a Directivei 96/71/CE.

(2) Cooperarea dintre statele membre constă în special în a răspunde cererilor de informare motivate din partea autorităților competente și în efectuarea unor verificări, inspecții și investigații cu privire la situațiile de detașare menționate la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 96/71/CE, inclusiv investigarea oricărei nerespectări sau abuz în ceea ce privește normele aplicabile privind detașarea lucrătorilor. Cererile de informare includ informații cu privire la eventuala executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau la notificarea unei decizii prin care se impune o astfel de sancțiune și/sau amendă, astfel cum este menționată în capitolul VI.

(3) Cooperarea dintre statele membre poate include, de asemenea, transmiterea sau comunicarea de documente.

(4) Pentru a răspunde unei cereri de asistență din partea autorităților competente dintr-un alt stat membru, statele membre se asigură că prestatorii de servicii stabiliți pe teritoriul lor transmit autorităților lor competente toate informațiile necesare pentru controlul activității lor în conformitate cu dreptul intern. Statele membre iau măsurile corespunzătoare în cazul nefurnizării acestor informații.

(5) În cazul unor dificultăți privind îndeplinirea unei cereri de informare sau efectuarea de verificări, inspecții sau investigații, statul membru în cauză informează fără întârziere statul membru solicitant, în vederea găsirii unei soluții.

În cazul oricăror probleme persistente legate de schimbul de informații sau al unui refuz permanent de a oferi informații, Comisia este informată, dacă este cazul prin intermediul IMI, și ia măsurile adecvate.

(6) Statele membre furnizează informațiile cerute de către alte state membre sau de către Comisie prin mijloace electronice, cu respectarea următoarelor termene:

(a) dacă este vorba despre cazuri urgente care necesită consultarea de registre, cum ar fi cele legate de confirmarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, în vederea verificării existenței unei stabiliri într-un alt stat membru, cât mai rapid posibil și în maximum două zile lucrătoare de la primirea cererii.

Motivul caracterului urgent se indică în mod clar în cerere, inclusiv câteva detalii care să demonstreze acest caracter urgent;

(b) în cazul tuturor celorlalte cereri de informare, maximum 25 de zile lucrătoare de la primirea cererii, cu excepția cazului în care între statele membre se convine, de comun acord, un termen mai scurt.

(7) Statele membre se asigură că registrele în care au fost înscrise prestatorii de servicii și care pot fi consultate de către autoritățile competente pe teritoriul lor pot fi, de asemenea, consultate în aceleași condiții de către autoritățile competente echivalente ale celorlalte state membre, în scopul punerii în aplicare a prezentei directive și a Directivei 96/71/CE, în măsura în care aceste registre sunt listate de statele membre în sistemul IMI.

(8) Statele membre se asigură că informațiile schimbate de către organismele menționate la articolul 2 litera (a) sau transmise acestora sunt utilizate numai în scopul (scopurile) pentru care au fost solicitate.

(9) Cooperarea administrativă și asistența reciprocă se furnizează cu titlu gratuit.

(10) O cerere de informații nu împiedică autoritățile competente să ia măsuri în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul național și din dreptul Uniunii pentru a cerceta și a preveni presupuse încălcări ale Directivei 96/71/CE sau ale prezentei directive.

Articolul 7

Rolul statelor membre în cadrul cooperării administrative

- (1) În conformitate cu principiile stabilite la articolele 4 și 5 din Directiva 96/71/CE, în timpul perioadei de detașare a unui lucrător într-un alt stat membru, inspecțiile vizând clauzele și condițiile de încadrare în muncă care trebuie respectate în conformitate cu Directiva 96/71/CE țin de răspunderea autorităților statului membru gazdă, în cooperare, atunci când acest lucru este necesar, cu cele ale statului membru de stabilire.
- (2) Statul membru de stabilire al prestatorului de servicii va continua să monitorizeze, să controleze și să adopte măsurile de supraveghere sau de executare necesare, în conformitate cu dreptul intern, practicile și procedurile sale administrative naționale, cu privire la lucrătorii detașați în alt stat membru.
- (3) Statul membru de stabilire al prestatorului de servicii asistă statul membru în care are loc detașarea, astfel încât să se asigure respectarea condițiilor aplicabile în temeiul Directivei 96/71/CE și al prezentei directive. Această responsabilitate nu diminuează în niciun fel posibilitățile statului membru în care are loc detașarea de a desfășura activități de monitorizare, activități de control sau de a lua orice măsuri de supraveghere și de executare necesare, în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 96/71/CE.
- (4) În cazul în care există fapte care indică posibile nereguli, un stat membru comunică din proprie inițiativă statului membru vizat orice informații relevante, fără întârzieri nejustificate.
- (5) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita, de asemenea, autorităților competente din statul membru de stabilire, în ceea ce privește fiecare prestare de servicii sau fiecare prestator de servicii, furnizarea de informații privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și privind absența oricărei încălcări a normelor aplicabile. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică respectivele informații în conformitate cu articolul 6.
- (6) Obligațiile prevăzute în prezentul articol nu dau naștere unei obligații din partea statului membru de stabilire de a efectua verificări și controale factice pe teritoriul statului membru gazdă în care se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale pot fi efectuate, în cazul în care este necesar, de către autoritățile statului membru gazdă, din proprie inițiativă sau la cererea autorităților competente din statul membru de stabilire, în conformitate cu articolul 10 și cu respectarea atribuțiilor de control prevăzute în dreptul intern, practicile și procedurile administrative naționale ale statului membru gazdă și în conformitate cu dreptul Uniunii.

Articolul 8

Măsuri de însoțire

- (1) Statele membre, asistate de Comisie, adoptă măsuri de însoțire pentru a dezvolta, facilita și promova schimburi între funcționarii însărcinați cu punerea în aplicare a cooperării administrative și a asistenței reciproce, precum și pentru a monitoriza respectarea și asigurarea respectării aplicării normelor aplicabile. De asemenea, statele membre pot să adopte măsuri de însoțire pentru a veni în sprijinul organizațiilor care oferă informații lucrătorilor detașați.
- (2) Comisia evaluează necesitatea unui sprijin financiar în scopul de a îmbunătăți și mai mult cooperarea administrativă și de a spori încrederea reciprocă prin intermediul proiectelor, inclusiv prin promovarea schimburilor de funcționari competenți și formare, precum și prin elaborarea, încurajarea și promovarea bunelor practici, inclusiv cele ale partenerilor sociali la nivelul UE, cum ar fi dezvoltarea și actualizarea bazelor de date sau a site-urilor internet comune care conțin informații generale sau sectoriale specifice privind clauzele și condițiile de încadrare în muncă care trebuie respectate și colectarea și evaluarea unor date exhaustive specifice procesului de detașare.

În cazul în care ajunge la concluzia că există o astfel de necesitate, Comisia utilizează, fără a aduce atingere prerogativelor Parlamentului European și ale Consiliului în cadrul procedurii bugetare, instrumentele de finanțare disponibile vizând consolidarea cooperării administrative.

- (3) Respectând autonomia partenerilor sociali, Comisia și statele membre pot asigura sprijinul adecvat inițiativelor relevante întreprinse de către partenerii sociali la nivelul Uniunii și la nivel național cu scopul de a informa întreprinderile și lucrătorii cu privire la clauzele și condițiile de încadrare în muncă aplicabile stabilite în prezenta directivă și în Directiva 96/71/CE.

CAPITOLUL IV

CONTROLUL RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR APLICABILE

Articolul 9

Cerințe administrative și măsuri de control

(1) Statele membre nu pot impune decât cerințe administrative și măsuri de control necesare pentru a asigura monitorizarea eficace a respectării obligațiilor prevăzute în prezenta directivă și în Directiva 96/71/CE, cu condiția ca acestea să fie justificate și proporționale în conformitate cu dreptul Uniunii.

În aceste scopuri, statele membre pot impune îndeosebi următoarele măsuri:

- (a) obligația pentru un prestator de servicii stabilit în alt stat membru de a efectua o simplă declarație către autoritățile competente naționale responsabile, cel târziu la începutul prestării serviciilor, în limba oficială/în una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă sau într-o altă limbă acceptată/în alte limbi acceptate de statul membru gazdă, care să conțină informațiile relevante necesare pentru a permite controale faprice la locul de muncă, inclusiv:
 - (i) identitatea prestatorului de servicii;
 - (ii) numărul anticipat de lucrători detașați clar identificabili;
 - (iii) persoanele menționate la literele (e) și (f);
 - (iv) durata anticipată și datele preconizate de începere și de încheiere a detașării;
 - (v) adresa (adresele) locului de muncă; și
 - (vi) natura serviciilor care justifică detașarea;
 - (b) obligația de a deține sau de a pune la dispoziție și/sau de a păstra copii în format de hârtie sau în format electronic ale contractului de muncă sau un document echivalent în sensul Directivei 91/533/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, inclusiv, în cazul în care este necesar sau relevant, informațiile suplimentare menționate la articolul 4 din directiva respectivă, fișe de salariu, fișe de prezență care să indice începutul, sfârșitul și durata timpului de lucru zilnic, precum și dovada de plată a salariilor sau copiile documentelor echivalente pe perioada detașării într-un loc accesibil și identificabil în mod clar pe teritoriul său, cum ar fi locul de muncă sau șantierul, sau pentru lucrătorii mobili din sectorul transporturilor, baza de operațiuni sau vehiculul cu care este furnizat serviciul;
 - (c) obligația de a furniza documentele menționate la litera (b), după terminarea perioadei de detașare, la cererea autorităților din statul membru gazdă, într-un termen rezonabil;
 - (d) obligația de a furniza o traducere a documentelor menționate la litera (b) în limba oficială/în una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă sau într-o altă limbă/în alte limbi acceptate de statul membru gazdă în cauză;
 - (e) obligația de a desemna o persoană care să asigure legătura cu autoritățile competente din statul membru gazdă în care sunt prestate serviciile și să trimită și să primească documente și/sau avize, dacă este cazul;
 - (f) obligația de a desemna o persoană de contact, în cazul în care este necesar, care să acționeze în calitate de reprezentant prin intermediul căruia partenerii sociali competenți pot încerca să determine prestatorul de servicii să se angajeze în negocieri colective în statul membru gazdă, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, pe perioada în care sunt prestate serviciile. Această persoană poate fi diferită de persoana menționată la litera (e) și nu este obligată să fie prezentă în statul membru gazdă, dar trebuie să fie disponibilă în urma unei cereri rezonabile și justificate.
- (2) Statele membre pot impune alte cerințe administrative și măsuri de control în cazul în care apar situații sau evoluții noi, din care reiese că cerințele administrative și măsurile de control existente nu sunt suficiente sau eficiente pentru a asigura monitorizarea eficace a respectării obligațiilor prevăzute în Directiva 96/71/CE și în prezenta directivă, cu condiția să fie justificate și proporționale.

⁽¹⁾ Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă (JO L 288, 18.10.1991, p. 32).

(3) Prezentului articol nu afectează alte obligații care decurg din legislația Uniunii, inclusiv pe cele care decurg din Directiva 89/391/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și/sau din dreptul intern privind protecția sau încadrarea în muncă a lucrătorilor, cu condiția ca acestea din urmă să fie aplicabile în egală măsură întreprinderilor stabilite în statul membru în cauză și să fie justificate și proporționale.

(4) Statele membre se asigură că procedurile și formalitățile referitoare la detașarea lucrătorilor în temeiul prezentului articol pot fi îndeplinite de întreprinderi într-un mod ușor de realizat, de la distanță și prin mijloace electronice, în măsura posibilului.

(5) Statele membre aduc la cunoștința Comisiei orice măsuri menționate la alineatele (1) și (2) pe care le aplică sau pe care le-au pus în aplicare și informează prestatorii de servicii în legătură cu acestea. Comisia comunică dispozițiile respective celorlalte state membre. Informațiile pentru prestatorii de servicii sunt puse la dispoziție, în general, pe un site internet național unic în limba sau limbile cele mai relevante, astfel cum au fost stabilite de statul membru.

Comisia monitorizează îndeaproape aplicarea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2), evaluează conformitatea acestora cu dreptul Uniunii și, după caz, adoptă măsurile necesare conform competențelor sale în temeiul TFUE.

Comisia transmite rapoarte periodice Consiliului cu privire la măsurile comunicate de statele membre și, după caz, la situația actuală a evaluării și/sau a analizei sale.

Articolul 10

Inspecții

(1) Statele membre asigură instituirea unor mecanisme adecvate și eficiente de verificare și monitorizare prevăzute în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale și că autoritățile desemnate în dreptul intern efectuează inspecții eficiente și adecvate pe teritoriul lor, pentru a controla și a monitoriza respectarea dispozițiilor și a regulilor prevăzute în Directiva 96/71/CE, ținând seama de dispozițiile relevante ale prezentei directive, garantând astfel că acestea sunt corect aplicate și că aplicarea lor este respectată. Fără a aduce atingere posibilității de a efectua controale aleatorii, inspecțiile se bazează, în primul rând, pe o evaluare a riscurilor realizată de autoritățile competente. Evaluarea riscurilor poate identifica sectoarele de activitate în care se recurge frecvent la lucrători detașați pentru prestarea de servicii pe teritoriul lor. Atunci când se realizează o astfel de evaluare a riscurilor pentru proiecte mari de infrastructură, se pot lua în considerare în special existența unor lanțuri lungi de subcontractanți, apropierea geografică, problemele și nevoile specifice din anumite sectoare, antecedentele în materie de nerespectare a legislației, precum și vulnerabilitatea anumitor grupuri de lucrători.

(2) Statele membre se asigură că inspecțiile și controalele conformității efectuate în temeiul prezentului articol nu sunt discriminatorii și/sau disproporționate, ținând seama de dispozițiile relevante din prezenta directivă.

(3) Dacă sunt necesare informații în cursul inspecțiilor și ținând seama de articolul 4, statul membru gazdă și statul membru de stabilire acționează în conformitate cu normele de cooperare administrativă. În special, autoritățile competente cooperează în conformitate cu normele și principiile stabilite la articolele 6 și 7.

(4) În statele membre în care, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, stabilirea clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE și, în special, nivelurile minime de remunerație, inclusiv timpul de lucru, țin de responsabilitatea angajatorilor și salariaților, partenerii sociali pot, la nivelul corespunzător și sub rezerva respectării condițiilor stabilite de statele membre, să monitorizeze, de asemenea, aplicarea clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați, cu condiția garantării unui nivel adecvat de protecție echivalent cu cel oferit de Directiva 96/71/CE și de prezenta directivă.

(5) Statele membre în care inspectoratele de muncă nu au nicio competență în ceea ce privește monitorizarea și controlul condițiilor de muncă și/sau a clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați pot să instituie, să modifice sau să mențină, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, dispoziții, proceduri și mecanisme care garantează respectarea clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă, cu condiția ca procedurile instituite să ofere persoanelor respective un nivel adecvat de protecție echivalent celui oferit de Directiva 96/71/CE și de prezenta directivă.

⁽¹⁾ Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, 29.6.1989, p. 1).

CAPITOLUL V

ASIGURAREA RESPECTĂRII APLICĂRII LEGISLAȚIEI

Articolul 11

Apărarea drepturilor — facilitarea plângerilor — plățile restante

(1) Pentru executarea obligațiilor stabilite în Directiva 96/71/CE, în special la articolul 6 din respectiva directivă, și în prezenta directivă, statele membre se asigură că există mecanisme eficace care să permită lucrătorilor detașați să depună plângeri împotriva angajatorilor lor în mod direct, precum și dreptul de a iniția proceduri judiciare sau administrative, în statul membru pe al cărui teritoriu sunt sau au fost detașați lucrătorii, în cazul în care aceștia consideră că au suferit pierderi sau daune ca urmare a nerespectării normelor aplicabile, chiar și după încetarea relației în cadrul căreia se presupune că a avut loc nerespectarea.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere competenței instanțelor din statele membre, astfel cum este prevăzută, în special, de instrumentele aplicabile ale dreptului Uniunii și/sau convențiile internaționale.

(3) Statele membre se asigură că sindicatele și alte părți terțe, cum ar fi asociațiile, organizațiile și alte entități juridice care au, în conformitate cu criteriile stabilite în temeiul dreptului intern, interese legitime pentru a asigura respectarea prezentei directive și a Directivei 96/71/CE, pot să inițieze, în numele sau în sprijinul lucrătorilor detașați sau al angajatorului lor, și cu aprobarea acestora, orice procedură judiciară sau administrativă, în vederea punerii în aplicare a prezentei directive și a Directivei 96/71/CE și/sau a executării obligațiilor în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/71/CE.

(4) Alineatele (1) și (3) se aplică fără a aduce atingere:

- (a) normelor naționale privind termenele de prescripție sau termenele limită de introducere a unor acțiuni similare, cu condiția să nu se considere că acestea sunt capabile să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor respective;
- (b) altor competențe și drepturi colective ale partenerilor sociali și ale reprezentanților angajaților și angajatorilor, după caz, prevăzute în dreptul intern și/sau practicile naționale;
- (c) normelor naționale de procedură privind reprezentarea și apărarea în fața instanțelor.

(5) Lucrătorii detașați care inițiază proceduri judiciare sau administrative în sensul alineatului (1) beneficiază de protecție împotriva oricărui tratament defavorabil din partea angajatorului lor.

(6) Statele membre se asigură că angajatorul lucrătorului detașat este răspunzător pentru orice drepturi datorate rezultate în urma unei relații contractuale între angajator și lucrătorul detașat.

Statele membre se asigură în mod special că există mecanismele necesare pentru a garanta că lucrătorii detașați sunt în măsură să primească:

- (a) orice remunerație netă restantă care ar fi fost datorată, în temeiul clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă aplicabile menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE;
- (b) orice plăți retroactive sau rambursări de taxe, impozite ori contribuții la asigurările sociale reținute în mod nejustificat din salariile lor;
- (c) rambursarea costurilor excesive, în raport cu remunerația netă sau cu calitatea locului de cazare, reținute sau deduse din salarii pentru cazarea oferită de angajator;
- (d) atunci când este cazul, contribuții ale angajatorului la fonduri sau instituții comune ale partenerilor sociali reținute în mod nejustificat din salariile lor.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazurile în care lucrătorii detașați au revenit din statul membru în care a avut loc detașarea.

Articolul 12

Răspunderea în materie de subcontractare

(1) În vederea combaterii fraudei și a abuzurilor, după consultarea partenerilor sociali relevanți, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, statele membre pot lua, într-un mod nediscriminatoriu și proporțional, măsuri suplimentare pentru a se asigura că, în cadrul lanțurilor de subcontractare, contractantul căruia angajatorul (prestatorul de servicii) vizat de articolul 1 alineatul (3) din Directiva 96/71/CE îi este un subcontractant direct poate, în plus față de angajator sau în locul acestuia, să fie considerat răspunzător de către lucrătorul detașat în ceea ce privește remunerația netă restantă aferentă nivelurilor minime de plată și/sau contribuțiile datorate unor fonduri sau instituții comune ale partenerilor sociali în măsura în care acestea sunt prevăzute la articolul 3 din Directiva 96/71/CE.

(2) În ceea ce privește activitățile menționate în anexa la Directiva 96/71/CE, statele membre prevăd măsuri prin care se asigură că, în cadrul lanțurilor de subcontractare, lucrătorii detașați pot trage la răspundere contractantul căruia angajatorul îi este un subcontractant direct, în plus față de angajator sau în locul acestuia, pentru respectarea drepturilor lucrătorilor detașați menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

(3) Răspunderea menționată la alineatele (1) și (2) se limitează la drepturile lucrătorului dobândite în temeiul relației contractuale dintre contractant și subcontractantul acestuia.

(4) Statele membre pot, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă de asemenea norme mai stricte în dreptul intern privind răspunderea, în mod nediscriminatoriu și proporțional, în ceea ce privește domeniul de aplicare și tipul răspunderii în materie de subcontractare. Statele membre pot, de asemenea, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă această răspundere în alte sectoare decât cele menționate în anexa la Directiva 96/71/CE.

(5) Statele membre pot, în cazurile menționate la alineatele (1), (2) și (4), să prevadă că un contractant care și-a îndeplinit obligațiile de diligență, astfel cum sunt definite în dreptul intern, nu este considerat răspunzător.

(6) În locul normelor privind răspunderea menționate la alineatul (2), statele membre pot adopta alte măsuri de executare adecvate, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile Uniunii și naționale, care să permită, în cadrul unei relații directe de subcontractare, aplicarea de sancțiuni eficace și proporționale împotriva contractantului, în vederea combaterii fraudei și a abuzurilor în situațiile în care lucrătorii întâmpină dificultăți în obținerea drepturilor care le revin.

(7) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile luate în temeiul prezentului articol și pun la dispoziție informațiile în limba/limbile cele mai relevante, alegerea rămânând la latitudinea statelor membre.

În cazul alineatului (2), informațiile furnizate Comisiei includ elemente care stabilesc răspunderea în cadrul lanțurilor de subcontractare.

În cazul alineatului (6), informațiile furnizate Comisiei includ elemente care stabilesc eficacitatea măsurilor naționale alternative în ceea ce privește normele privind răspunderea menționate la alineatul (2).

Comisia pune aceste informații la dispoziția celorlalte state membre.

(8) Comisia monitorizează îndeaproape aplicarea prezentului articol.

CAPITOLUL VI

EXECUTAREA TRANSFRONTALIERĂ A SANCTIUNILOR ADMINISTRATIVE FINANCIARE ȘI/SAU A AMENZILOR ADMINISTRATIVE*Articolul 13***Domeniul de aplicare**

(1) Fără a aduce atingere mijloacelor care sunt sau pot fi prevăzute în alte dispoziții din dreptul Uniunii, principiul asistenței reciproce și al recunoașterii reciproce, precum și măsurile și procedurile prevăzute în prezentul capitol se aplică în ceea ce privește executarea transfrontalieră a sancțiunilor administrative financiare și/sau a amenzilor administrative impuse unui prestator de servicii stabilit într-un stat membru pentru nerespectarea normelor aplicabile privind detașarea lucrătorilor într-un alt stat membru.

(2) Prezentul capitol se aplică sancțiunilor administrative financiare și/sau amenzilor administrative, inclusiv taxelor și suprataxelor, care sunt impuse de către autoritățile competente sau confirmate de către organisme administrative sau judiciare ori, atunci când este cazul, care decurg din hotărâri ale instanțelor competente în domeniul dreptului muncii și care sunt legate de nerespectarea Directivei 96/71/CE sau a prezentei directive.

Prezentul capitol nu se aplică executării sancțiunilor care intră sub incidența Deciziei-cadru 2005/214/JAI a Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului ⁽²⁾ sau a Deciziei 2006/325/CE a Consiliului ⁽³⁾.

*Articolul 14***Desemnarea autorităților competente**

Fiecare stat membru comunică Comisiei, prin intermediul sistemului IMI, ce autoritate sau autorități sunt competente în sensul acestui capitol, în conformitate cu dreptul său intern. Statele membre pot desemna, dacă acest lucru este necesar având în vedere organizarea sistemelor lor interne, una sau mai multe autorități centrale responsabile cu transmiterea și primirea administrativă a cererilor și cu sprijinirea altor autorități relevante.

*Articolul 15***Principii generale — asistență și recunoaștere reciprocă**

(1) La cererea autorității solicitante, sub rezerva articolelor 16 și 17, autoritatea solicitată:

(a) execută o sancțiune administrativă și/sau o amendă administrativă care a fost impusă în conformitate cu actele normative și procedurile statului membru solicitant de către o autoritate competentă sau confirmată de către un organism administrativ sau judiciar, sau, după caz, de către o instanță competentă în domeniul dreptului muncii și care nu face obiectul unei căi de atac; sau

(b) notifică o decizie prin care se impune o astfel de sancțiune și/sau amendă.

În plus, autoritatea solicitată notifică orice alt document relevant legat de executarea unei astfel de sancțiuni și/sau amenzi, inclusiv hotărârea sau decizia finală, care poate fi sub forma unei copii certificate, care constituie temeiul juridic și titlul pentru executarea cererii de executare.

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, 22.3.2005, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2006/325/CE a Consiliului din 27 aprilie 2006 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (JO L 120, 5.5.2006, p. 22).

(2) Autoritatea solicitantă se asigură că cererea de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau notificarea unei decizii de impunere a unei astfel de sancțiuni și/sau amenzi se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și practicile administrative în vigoare în statul membru respectiv.

O asemenea cerere se efectuează doar în cazul în care autoritatea solicitantă nu este în măsură să procedeze la executare sau la notificare în conformitate cu actele sale cu putere de lege, actele sale administrative și practicile sale administrative.

Autoritatea solicitantă nu efectuează o cerere de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau de notificare a unei decizii de impunere a unei astfel de sancțiuni și/sau amenzi dacă și atât timp cât sancțiunea și/sau amenda, precum și creanța corespondentă și/sau instrumentul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate sau atacate în statul membru respectiv.

(3) Autoritatea competentă care primește o cerere de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau de notificare a unei decizii de impunere a unei astfel de sancțiuni și/sau amenzi, transmisă în conformitate cu acest capitol și cu articolul 21, recunoaște cererea în cauză fără să mai fie necesare formalități suplimentare și ia fără întârziere toate măsurile necesare pentru punerea sa în aplicare, cu excepția cazului în care autoritatea solicitată respectivă decide să invoce unul dintre motivele de refuz prevăzute la articolul 17.

(4) În materie de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau de notificare a unei decizii prin care se impune o astfel de sancțiune și/sau amendă, autoritatea solicitată acționează în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și practicile administrative naționale care sunt în vigoare în statul membru solicitat și care se aplică în cadrul acestuia încălcărilor sau deciziilor identice cu cele aflate în cauză sau, în absența unor categorii identice, încălcărilor sau deciziilor similare.

Notificarea unei decizii de impunere a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative de către autoritatea solicitată și cererea de executare sunt considerate, în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și practicile administrative naționale care sunt în vigoare în statul membru solicitat, ca având același efect ca în cazul în care ar fi fost formulate de statul membru solicitant.

Articolul 16

Cererea de executare sau notificare

(1) Cererea autorității solicitante de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative, precum și de notificare a unei decizii privind o astfel de sancțiune și/sau amendă se întocmește fără întârzieri nejustificate prin intermediul unui instrument uniform și indică cel puțin următoarele elemente:

- (a) numele și adresa destinatarului și orice alte date sau informații relevante pentru identificarea destinatarului;
- (b) o prezentare pe scurt a faptelor și circumstanțelor încălcării, natura infracțiunii și normele aplicabile relevante;
- (c) instrumentul care permite executarea în statul membru solicitant și toate celelalte informații sau documente relevante, inclusiv cele de natură judiciară, cu privire la creanța corespondentă sau la sancțiunea administrativă și/sau amenda administrativă; și
- (d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la autoritatea competentă responsabilă de evaluarea sancțiunii și/sau amenzi administrative și, în cazul în care sunt diferite, organismul competent care poate oferi informații suplimentare privind sancțiunea și/sau amenda sau posibilitățile de a contesta obligația de plată sau decizia care o impune.

(2) În plus față de cele prevăzute la alineatul (1), cererea specifică următoarele:

- (a) în cazul notificării unei decizii, scopul notificării și termenul în care trebuie efectuată;
- (b) în cazul cererilor de executare, data la care hotărârea sau decizia a devenit executorie sau finală, o descriere a naturii și a valorii sancțiunii și/sau amenzi administrative, orice date relevante în contextul procesului de executare, inclusiv dacă hotărârea sau decizia a fost notificată părâtului/pârâților și/sau luată în lipsa acestuia/acestora și, dacă da, modul în care aceasta a fost notificată și/sau luată, o confirmare din partea autorității solicitante a faptului că sancțiunea și/sau amenda nu fac obiectul niciunei căi de atac și o descriere a creanței corespondente pentru care se formulează cererea și a diverselor sale componente.

(3) Autoritatea solicitată ia toate măsurile necesare pentru a informa prestatorul de servicii cu privire la cererea de executare sau la decizia de impunere a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative, precum și la documentele relevante, după caz, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la primirea cererii.

În cel mai scurt termen posibil, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu:

- (a) cursul dat cererii sale de executare și notificare și, mai precis, în legătură cu data la care notificarea a fost trimisă destinatarului;
- (b) motivele de refuz, în cazul în care refuză să execute o cerere de executare a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative sau să notifice o decizie de impunere a unei sancțiuni administrative și/sau a unei amenzi administrative în conformitate cu articolul 17.

Articolul 17

Motive de refuz

Autoritățile solicitate nu sunt obligate să execute o cerere de executare sau o notificare dacă cererea respectivă nu conține informațiile menționate la articolul 16 alineatele (1) și (2), dacă este incompletă sau dacă există o lipsă clară de concordanță între cerere și decizia subiacentă.

În plus, autoritățile solicitate pot refuza să execute o cerere de executare în următoarele situații:

- (a) în urma cercetărilor efectuate de autoritatea solicitată, este evident că costurile sau resursele preconizate necesare pentru executarea sancțiunii și/sau amenzii administrative sunt disproporționate în raport cu suma care urmează să fie recuperată sau sunt de natură să genereze dificultăți semnificative;
- (b) sancțiunea financiară totală și/sau amenda totală are o valoare mai mică de 350 EUR sau decât echivalentul acestei sume;
- (c) drepturile și libertățile fundamentale ale părților și principiile de drept care li se aplică astfel cum sunt prevăzute în Constituția statului membru solicitat nu sunt respectate.

Articolul 18

Suspendarea procedurii

(1) În cazul în care, în cursul procedurii de executare sau de notificare, sancțiunea administrativă și/sau amenda administrativă și/sau creanța corespondentă fac obiectul unei contestații sau al unei cereri de recurs din partea prestatorului de servicii în cauză sau a unei părți interesate, procedura de executare transfrontalieră a sancțiunii și/sau amenzii impuse se suspendă în așteptarea deciziei organismului competent sau a autorității competente în domeniu din statul membru solicitant.

Orice contestație sau cerere de recurs este adresată organismului sau autorității competente adecvate din statul membru solicitant.

Autoritatea solicitantă informează fără întârziere partea solicitată cu privire la această contestație.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate solicitată sunt introduse în fața organismului competent sau autorității judiciare a statului membru respectiv, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale acestuia.

Articolul 19

Costuri

(1) Sumele recuperate aferente sancțiunilor și/sau amenzilor menționate în prezentul capitol revin autorității solicitate.

Autoritatea solicitată recuperează sumele datorate în moneda statului său membru, în conformitate cu actele cu putere de lege, cu normele administrative sau cu practicile și procedurile administrative care se aplică creanțelor similare în respectivul stat membru.

Dacă este cazul și în conformitate cu dreptul intern și practicile sale naționale, autoritatea solicitată convertește sancțiunea și/sau amenda în moneda statului solicitat la cursul de schimb aplicabil la data la care a fost impusă sancțiunea și/sau amenda.

(2) Statele membre nu solicită unul altuia rambursarea cheltuielilor ce decurg din asistența reciprocă pe care și-o acordă în conformitate cu prezenta directivă sau care rezultă din aplicarea acesteia.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Sanctiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că acestea sunt puse în aplicare și respectate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică respectivele dispoziții Comisiei până la 18 iunie 2016. Acestea notifică Comisiei fără întârziere orice modificări ulterioare ale respectivelor dispoziții.

Articolul 21

Sistemul de informare al pieței interne

(1) Cooperarea administrativă și asistența reciprocă între autoritățile competente ale statelor membre prevăzute la articolele 6 și 7, la articolul 10 alineatul (3) și la articolele 14-18 sunt puse în aplicare prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (IMI), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

(2) Statele membre pot aplica acorduri sau înțelegeri bilaterale privind cooperarea administrativă și asistența reciprocă dintre autoritățile lor competente în ceea ce privește aplicarea și monitorizarea clauzelor și condițiilor de încadrare în muncă aplicabile lucrătorilor detașați menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE, cu condiția ca aceste acorduri sau înțelegeri să nu aducă atingere drepturilor și obligațiilor lucrătorilor și întreprinderilor în cauză.

Statele membre informează Comisia cu privire la acordurile și/sau înțelegerile bilaterale pe care le aplică și pun la dispoziție textul acordurilor bilaterale respective.

(3) În contextul acordurilor sau înțelegerilor bilaterale menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statelor membre utilizează IMI cât mai mult posibil. În orice caz, dacă o autoritate competentă din unul dintre statele membre în cauză a utilizat IMI, acesta se folosește, acolo unde este posibil, pentru orice acțiune ulterioară necesară.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1024/2012

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 se adaugă următoarele puncte:

- „6. Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (*): articolul 4.
7. Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne («Regulamentul privind IMI») (**): articolele 6 și 7, articolul 10 alineatul (3) și articolele 14-18.

(*) JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

(**) JO L 159, 28.5.2014, p. 11.”

*Articolul 23***Transpunerea**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 iunie 2016. Ele informează imediat Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 24***Reexaminare**

(1) Comisia reexaminează aplicarea și punerea în aplicare a prezentei directive.

Până la 18 iunie 2019 cel târziu, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și punerea în aplicare a prezentei directive și, dacă este cazul, propune amendamentele și modificările necesare.

(2) În cadrul procedurii sale de reexaminare, după ce a purtat consultări cu statele membre și, atunci când este cazul, cu partenerii sociali la nivelul Uniunii, Comisia evaluează în special:

- (a) necesitatea și oportunitatea elementelor faptice referitoare la identificarea unei detașări reale, inclusiv posibilitățile de modificare a elementelor existente sau de definire a unor eventuale noi elemente care să fie luate în considerare pentru a se stabili dacă întreprinderea este reală și dacă lucrătorul detașat își desfășoară temporar activitatea, astfel cum se prevede la articolul 4;
- (b) caracterul adecvat al datelor disponibile referitoare la procesul de detașare;
- (c) oportunitatea și caracterul adecvat ale aplicării măsurilor naționale de control, ținând seama de experiența obținută și de eficacitatea sistemului de cooperare administrativă și de schimb de informații, de elaborarea unor documente standardizate mai uniforme, de stabilirea unor principii sau standarde comune pentru inspecțiile în domeniul detașării lucrătorilor și de evoluțiile tehnologice, astfel cum se prevede la articolul 9;
- (d) măsurile în materie de responsabilitate și/sau executare introduse pentru a se asigura respectarea normelor aplicabile și a protecției efective a drepturilor lucrătorilor în cadrul lanțurilor de subcontractare, astfel cum se prevede la articolul 12;
- (e) aplicarea dispozițiilor referitoare la executarea transfrontalieră a sancțiunilor administrative financiare și a amenzilor administrative, ținând seama îndeosebi de experiența obținută în legătură cu acest sistem și de eficacitatea sa, astfel cum se prevede la capitolul VI;
- (f) recurgerea la acorduri sau înțelegeri bilaterale în legătură cu IMI, ținându-se seama, atunci când este cazul, de raportul menționat la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2012;
- (g) posibilitatea de a adapta termenele stabilite la articolul 6 alineatul (6) pentru furnizarea informațiilor solicitate de statele membre sau de către Comisie în vederea reducerii termenelor respective, ținând seama de progresele realizate în ceea ce privește funcționarea și utilizarea IMI.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la articolul 4 alineatul (3) litera (g)

Faptul că postul repartizat temporar lucrătorului detașat pentru a-și desfășura activitatea în cadrul prestării de servicii a fost sau nu ocupat de același sau de un alt lucrător (detașat) în timpul oricăror perioade anterioare reprezintă numai unul dintre elementele posibile care trebuie avute în vedere în cadrul unei evaluări generale a situației de fapt, în caz de îndoială.

Simplul fapt că acesta poate constitui unul dintre elemente nu trebuie în niciun caz interpretat ca impunând o interdicție referitoare la posibila înlocuire a unui lucrător detașat cu un alt lucrător detașat sau ca îngreunând posibilitatea unei astfel de înlocuiri, care ar putea fi inerentă în special serviciilor prestate cu periodicitate sezonieră ori ciclică sau în mod repetat.

DECIZII

DECIZIA NR. 573/2014/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 mai 2014

privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 149,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În concluziile sale din 17 iunie 2010, Consiliul European a adoptat Strategia Europa 2020 pentru ocuparea forței de muncă și pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii („Strategia Europa 2020”). Consiliul European a pledat pentru mobilizarea tuturor instrumentelor și politicilor Uniunii pentru a sprijini realizarea obiectivelor comune și a invitat statele membre să întreprindă acțiuni consolidate coordonate. Serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) joacă un rol central în contribuția la realizarea, până în 2020, a obiectivului principal al Strategiei Europa 2020 privind o rată a ocupării forței de muncă de 75 % pentru femeile și bărbații cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani, în special prin reducerea ratei șomajului în rândul tinerilor.
- (2) Articolul 45 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene („tratatul”) prevede libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, în timp ce articolul 46 din tratat stabilește măsuri menite să facă această libertate posibilă, în special asigurând o strânsă cooperare între serviciile publice de ocupare a forței de muncă. Rețeaua SPOFM înființată în temeiul prezentei decizii („rețeaua”) ar trebui să includă, pe lângă aspectele generale privind mobilitatea geografică, o gamă largă de obiective și inițiative sub formă de măsuri de încurajare menite să îmbunătățească cooperarea dintre statele membre în domeniul ocupării forței de muncă.
- (3) Prezenta decizie ar trebui să urmărească să încurajeze cooperarea între statele membre în domeniile care intră în responsabilitatea SPOFM. Decizia oficializează și consolidează cooperarea informală dintre SPOFM prin intermediul actualei rețele europene a șefilor SPOFM la care toate statele membre au fost de acord să participe. Valorificarea la maximum a potențialului rețelei presupune participarea continuă a tuturor statelor membre. Această participare ar trebui să fie notificată secretariatului rețelei.
- (4) În conformitate cu articolul 148 alineatul (4) din tratat, Consiliul a adoptat, prin Decizia 2010/707/UE ⁽³⁾, orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, care au fost menținute pentru perioada 2011-2013. Aceste orientări integrate ghidează statele membre în definirea programelor lor naționale de reformă

⁽¹⁾ JO C 67, 6.3.2014, p. 116.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 mai 2014.

⁽³⁾ Decizia 2010/707/UE a Consiliului din 21 octombrie 2010 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 308, 24.11.2010, p. 46).

și în punerea în aplicare a reformelor. Orientările integrate constituie baza recomandărilor specifice fiecărei țări pe care Consiliul le adresează statelor membre în temeiul articolului respectiv. În ultimii ani, aceste recomandări au inclus recomandări specifice privind funcționarea și capacitatea SPOFM, precum și eficacitatea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă în statele membre.

- (5) Recomandările specifice fiecărei țări ar beneficia de o susținere prin reacții consolidate bazate pe date concrete referitoare la succesul punerii în aplicare a politicii și de cooperarea între SPOFM din statele membre. În acest scop, rețeaua ar trebui să ia inițiative precise, cum ar fi sistemele comune de analiză comparativă bazate pe date concrete, activitățile aferente de învățare reciprocă, asistența reciprocă între membrii rețelei și punerea în aplicare de acțiuni strategice care își propun să modernizeze SPOFM. La cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau a Comitetului pentru ocuparea forței de muncă (EMCO), competențele specifice ale rețelei și ale membrilor acesteia ar trebui să fie folosite, de asemenea, pentru a furniza date concrete în legătură cu dezvoltarea politicilor privind ocuparea forței de muncă.
- (6) O cooperare mai intensă și mai bine definită între SPOFM ar conduce la o ameliorare a schimbului de bune practici. Rețeaua ar trebui să creeze o legătură între rezultatele bazate pe activitățile de analiză comparativă și de învățare reciprocă astfel încât să permită dezvoltarea unui proces sistematic, dinamic și integrat de învățare comparativă.
- (7) Rețeaua ar trebui să colaboreze îndeaproape cu EMCO în baza articolului 150 din tratat și să contribuie la activitatea EMCO prin furnizarea de date concrete și de rapoarte privind politicile puse în aplicare de SPOFM. Contribuțiile rețelei ar trebui transmise Parlamentului European prin intermediul secretariatului, iar Consiliului prin intermediul EMCO, fără nicio modificare, și după caz, împreună cu observații. În special, îmbinarea cunoștințelor rețelei referitoare la punerea în aplicare a politicilor de ocupare a forței de muncă cu analiza comparativă a SPOFM ar putea asista factorii de decizie politică, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, la evaluarea și la elaborarea politicilor privind ocuparea forței de muncă.
- (8) În domeniile de responsabilitate ale SPOFM, rețeaua ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a unor inițiative de politică în domeniul ocupării forței de muncă, cum ar fi Recomandarea Consiliului din 22 aprilie 2013 privind înființarea unei garanții pentru tineret ⁽¹⁾. Rețeaua ar trebui să sprijine, de asemenea, inițiative care vizează o mai bună corelare a competențelor, condiții de lucru decente și durabile, o mobilitate a forței de muncă voluntară sporită și facilitarea tranziției de la educație și formare la piața muncii, inclusiv prin sprijinul pentru furnizarea de orientare și prin transparența sporită a competențelor și calificărilor. Activitățile rețelei ar trebui să abordeze evaluarea și analiza politicilor active în domeniul pieței forței de muncă, inclusiv a celor care vizează categorii sociale vulnerabile și excluziunea socială.
- (9) Rețeaua ar trebui să consolideze cooperarea între membrii săi, să dezvolte inițiative comune care vizează schimburile de informații și de cele mai bune practici în toate domeniile care sunt de competența SPOFM, analizele comparative și consilierea, precum și promovarea unor abordări inovatoare la furnizarea de servicii în materie de ocupare a forței de muncă. Prin înființarea rețelei, va fi posibilă compararea exhaustivă a tuturor SPOFM, pe bază de date concrete și punând accentul pe performanțe, pentru a se identifica cele mai bune practici în domeniile serviciilor SPOFM. Aceste rezultate ar trebui să contribuie la conceperea și furnizarea serviciilor de ocupare a forței de muncă în contextul responsabilităților lor specifice. Inițiativele rețelei ar trebui să îmbunătățească eficacitatea SPOFM și să eficientizeze cheltuielile publice. Rețeaua ar trebui să coopereze și cu alți furnizori de servicii de ocupare a forței de muncă.
- (10) În programul său de lucru anual, rețeaua ar trebui să definească detaliile tehnice ale analizei comparative desfășurată de SPOFM și ale exercițiului aferent de învățare reciprocă, în special metodologia învățării comparative pe baza indicatorilor pentru analiza comparativă, astfel cum figurează în anexa la prezenta decizie, pentru a evalua performanțele SPOFM, variabilele contextuale, cerințele privind comunicarea datelor și instrumentele de învățare folosite în cadrul programului integrat de învățare reciprocă. Domeniile pentru analiza comparativă ar trebui definite în prezenta decizie. Statele membre își păstrează competența de a decide dacă se vor angaja în mod voluntar în exercițiile suplimentare de învățare comparativă în alte domenii.
- (11) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în vederea modificării anexei cu privire la indicatorii pentru analiza comparativă. Este deosebit de important ca, în timpul

⁽¹⁾ JO C 120, 26.4.2013, p. 1.

lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, mai ales cei proveniți din rândul SPOFM. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (12) Ca urmare a varietății modelelor, sarcinilor și formelor de furnizare a serviciilor în diferitele SPOFM, este la latitudinea statelor membre să desemneze, din conducerea superioară a propriului SPOFM, un membru și un supleant pentru consiliul de administrație al rețelei SPOFM („consiliul de administrație”). După caz, membrul sau supleantul respectiv ar trebui să reprezinte în consiliul de administrație și celelalte SPOFM din statul membru în cauză. Atunci când nu este posibil, din motive constituționale, ca un stat membru să desemneze un singur SPOFM, ar trebui identificate SPOFM relevante, păstrând numărul acestora la minimum și nemodificând regula conform căreia un stat membru înseamnă un vot în consiliul de administrație. Membrii consiliului de administrație ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că avizele și experiența autorităților locale și regionale sunt încorporate în activitățile rețelei și că aceste autorități sunt informate în permanență cu privire la activitățile respective. Membrii consiliului de administrație ar trebui să aibă competența de a lua decizii în numele SPOFM din care provin. Pentru a asigura implicarea tuturor SPOFM în cadrul rețelei, activitățile ar trebui să fie deschise participării SPOFM de la toate nivelurile.
- (13) Pentru a asigura o strânsă corelare între sarcinile comune ale SPOFM și realitatea pieței forței de muncă, ar trebui ca rețeaua să dispună de cele mai recente cifre privind șomajul la nivelul NUTS 3.
- (14) Rețeaua ar trebui să se bazeze pe experiența grupului consultativ informal existent al rețele europene a șefilor SPOFM care este sprijinit de Comisie încă din anul 1997, și să-l înlocuiască. Opiniile acestui grup au fost luate în considerare în prezenta decizie. Principalele direcții-cheie de acțiune identificate de acest grup consultativ în documentul său intitulat „Strategia SPOFM 2020” ar trebui să contribuie la modernizarea și consolidarea SPOFM.
- (15) Rețeaua ar trebui să ofere asistență reciprocă în beneficiul membrilor săi și ar trebui să contribuie la sprijinul reciproc pentru modernizarea structurilor organizaționale și a furnizării de servicii, prin consolidarea cooperării, în special prin intermediul transferului de cunoștințe, al vizitelor de studiu și al schimburilor de personal.
- (16) Rețeaua și inițiativele sale ar trebui să fie finanțate prin intermediul secțiunii PROGRESS/ocuparea forței de muncă din cadrul Programului Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în limita creditelor stabilite de Parlamentul European și Consiliu.
- (17) Pentru proiectele elaborate de rețea sau identificate în cadrul activităților de învățare reciprocă și apoi puse în aplicare la nivelul diferitelor SPOFM, statele membre ar trebui să aibă acces la finanțarea furnizată de Fondul social european (FSE), Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) și Orizont 2020, Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (18) Rețeaua ar trebui să se asigure că doar completează, și nu înlocuiește și nici nu dublează acțiunile întreprinse în cadrul Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă în sensul titlului IX din tratat, în special cele ale EMCO și instrumentele acestuia, precum Cadrul comun de evaluare și Programul de învățare reciprocă. De asemenea, pentru ca realizarea sinergiilor să fie posibilă, Comisia ar trebui să asigure că secretariatul rețelei cooperează îndeaproape cu cel al EMCO.
- (19) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”). În special, prezenta decizie urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului de acces la servicii gratuite de plasament și promovarea aplicării articolului 29 din cartă,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) și de abrogare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 347, 20.12.2013, p. 238).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104.)

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Înființarea rețelei

La nivelul Uniunii se înființează, pentru perioada cuprinsă între 17 iunie 2014 și 31 decembrie 2020, o rețea a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) (denumită în continuare „rețeaua”). Rețeaua ia inițiativele prevăzute la articolul 4.

Rețeaua este compusă din:

- (a) SPOFM desemnate de către statele membre;
- (b) Comisie.

EMCO are statut de observator.

Statele membre care au SPOFM cu caracter autonom subnațional asigură reprezentarea adecvată a acestora în inițiativele specifice ale rețelei.

Articolul 2

Definiția învățării comparative

În sensul prezentei decizii și al activităților rețelei, „învățare comparativă” înseamnă procesul de creare a unei legături sistematice și integrate între activitățile de analiză comparativă și cele de învățare reciprocă, ce constă în identificarea bunelor performanțe prin intermediul sistemelor de analiză comparativă bazate pe indicatori, inclusiv colectarea, validarea, consolidarea și evaluarea datelor, cu ajutorul unei metodologii adecvate, și în utilizarea rezultatelor în cadrul unor activități de învățare reciprocă tangibile și fundamentate pe date concrete, inclusiv a modelelor de bune sau cele mai bune practici.

Articolul 3

Obiective

Obiectivul prezentei decizii este de a încuraja cooperarea prin intermediul rețelei între statele membre în domeniul ocupării forței de muncă, în domeniile care intră în responsabilitatea SPOFM, pentru a contribui la Strategia Europa 2020 și la punerea în aplicare a unor politici relevante ale Uniunii, oferind astfel sprijin pentru:

- (a) categoriile sociale cele mai vulnerabile, care se confruntă cu rate ridicate ale șomajului, în special lucrători în vârstă și tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare;
- (b) condiții de lucru decente și durabile;
- (c) o mai bună funcționare a piețelor forței de muncă din UE;
- (d) identificarea lipsei de personal calificat și furnizarea de informații cu privire la amploarea și zona de manifestare a acesteia, precum și o mai bună corelare între competențele solicitanților de locuri de muncă și nevoile angajatorilor;
- (e) o mai bună integrare a piețelor forței de muncă;
- (f) creșterea mobilității geografice și profesionale voluntare, în condiții echitabile, pentru a răspunde nevoilor specifice de pe piața forței de muncă;
- (g) integrarea persoanelor excluse de pe piața muncii, ca parte a luptei împotriva excluziunii sociale;
- (h) evaluarea și analiza inițiativelor active din domeniul pieței forței de muncă și punerea în aplicare eficientă și eficace a acestora.

Articolul 4

Inițiativele rețelei

- (1) În cadrul domeniilor care intră în responsabilitatea SPOFM, rețeaua ia următoarele inițiative, în mod special:
 - (a) elaborează și pune în aplicare, la nivelul Uniunii, învățarea comparativă bazată pe date concrete în rândul SPOFM pentru a compara randamentul activității lor, cu folosirea metodologiei corespunzătoare, în următoarele domenii:
 - (i) contribuția la reducerea șomajului pentru toate categoriile de vârstă și pentru categoriile vulnerabile;
 - (ii) contribuția la reducerea duratei șomajului și la reducerea inactivității, astfel încât să se abordeze șomajul pe termen lung și șomajul structural, precum și excluziunea socială;

- (iii) ocuparea posturilor vacante (inclusiv prin mobilitatea voluntară a forței de muncă);
- (iv) satisfacția clienților în raport cu serviciile SPOFM;
- (b) oferă asistență reciprocă, sub formă de activități *inter pares* sau de grup, prin cooperare, schimburi de informații, experiență și personal între membrii rețelei, inclusiv sprijin pentru punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la SPOFM și specifice fiecărei țări emise de Consiliu la cererea statului membru sau a SPOFM în cauză;
- (c) contribuie la modernizarea și consolidarea SPOFM în domenii-cheie, în concordanță cu obiectivele sociale și privind ocuparea forței de muncă ale Strategiei Europa 2020;
- (d) elaborează rapoarte fie la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, fie din proprie inițiativă;
- (e) contribuie la punerea în aplicare a inițiativelor de politică relevante;
- (f) adoptă și pune în aplicare programul său de lucru anual, care precizează metodele sale de lucru, rezultatele preconizate și detaliile cu privire la punerea în aplicare a învățării comparative;
- (g) promovează și desfășoară schimburi de bune practici cu privire la identificarea tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare și cu privire la dezvoltarea de inițiative care să garanteze că acești tineri dobândesc competențele necesare pentru a pătrunde și a rămâne pe piața muncii.

În ceea ce privește inițiativele prevăzute la litera (a) de la primul paragraf, analiza comparativă utilizează indicatorii definiți în anexă. De asemenea, rețeaua participă în mod activ la punerea în aplicare a acestor activități prin schimbul de date, cunoștințe și practici. Statele membre își păstrează competența de a decide dacă se vor angaja în mod voluntar în exercițiile suplimentare de evaluare comparativă în domenii altele decât cele enumerate la litera (a) punctele (i)-(iv);

(2) Rețeaua stabilește un mecanism de raportare referitor la inițiativele menționate la alineatul (1). În aplicarea mecanismului respectiv, membrii rețelei transmit anual un raport consiliului de administrație.

Articolul 5

Cooperare

Rețeaua inițiază cooperarea cu părțile interesate relevante de pe piața forței de muncă, inclusiv cu alți furnizori de servicii în materie de ocupare a forței de muncă și, după caz, cu parteneri sociali, organizații care reprezintă persoanele șomere sau categoriile vulnerabile, organizațiile neguvernamentale a căror activitate este asociată cu ocuparea forței de muncă, autoritățile locale și regionale, rețeaua europeană pentru dezvoltarea politicilor de orientare de-a lungul vieții și serviciile private de ocupare a forței de muncă, prin implicarea acestora în activitățile relevante și la reuniunile rețelei, precum și prin schimbul de informații și de date.

Articolul 6

Funcționarea rețelei

(1) Rețeaua este administrată de un consiliu de administrație. Statele membre desemnează în consiliul de administrație un membru și un supleant din conducerea superioară a propriului SPOFM. Comisia desemnează la rândul său un membru și un supleant în consiliul de administrație. Supleanții din cadrul consiliului de administrație îi înlocuiesc pe membrii acestuia ori de câte ori este necesar.

EMCO desemnează, din rândul membrilor săi și în conformitate cu regulamentul său de procedură, un reprezentant cu statut de observator în consiliul de administrație, cu excepția sesiunilor restrânse ale consiliului de administrație. Consiliul de administrație se poate reuni în sesiuni restrânse, cu participarea unui membru din partea fiecărui stat membru și a unui membru din partea Comisiei, cu excepția acelor puncte de pe ordinea de zi care privesc programul anual de lucru. Regulamentul de procedură al consiliului de administrație furnizează detalii suplimentare privind utilizarea sesiunilor restrânse.

(2) Consiliul de administrație numește un președinte și doi vicepreședinți din rândul membrilor numiți de statele membre. Președintele este reprezentantul rețelei. Vicepreședinții țin locul președintelui, ori de câte ori este necesar.

(3) Consiliul de administrație adoptă, prin decizie unanimă, regulamentul său de procedură. Regulamentul respectiv include, printre altele, procedurile decizionale ale consiliului de administrație, precum și dispozițiile privind numirea și durata mandatului președintelui și vicepreședinților consiliului de administrație.

- (4) Consiliul de administrație adoptă, prin decizia majorității:
- (a) programul de lucru anual al rețelei, inclusiv înființarea de grupuri de lucru și regimul lingvistic al reuniunilor rețelei;
 - (b) cadrul tehnic pentru îndeplinirea activităților de analiză comparativă și de învățare reciprocă, ca parte a programului de lucru anual al rețelei, inclusiv metodologia învățării comparative pe baza indicatorilor pentru analiza comparativă, astfel cum figurează în anexa la prezenta decizie, pentru a compara performanța SPOFM, variabilele contextuale, cerințele privind comunicarea datelor și instrumentele de învățare folosite în cadrul programului integrat de învățare reciprocă;
 - (c) raportul anual al rețelei. Raportul respectiv este transmis Parlamentului European și Consiliului și se publică.
- (5) Consiliul de administrație este asistat de un secretariat pus la dispoziție de Comisie și care funcționează în cadrul acesteia. Secretariatul pregătește, în cooperare cu președintele și vicepreședinții, reuniunile consiliului de administrație, programul de lucru anual și raportul anual al rețelei. Secretariatul cooperează îndeaproape cu secretariatul EMCO.

Articolul 7

Sprijinul financiar acordat acestei măsuri de încurajare

Resursele globale pentru punerea în aplicare a prezentei decizii sunt stabilite în cadrul secțiunii PROGRESS/ocuparea forței de muncă din EaSI, iar creditele anuale aferente sunt autorizate de către Parlamentul European și Consiliu în limitele cadrului financiar.

Articolul 8

Modificarea anexei privind indicatorii pentru analiza comparativă

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 9, pentru modificarea anexei privind indicatorii pentru analiza comparativă.

Articolul 9

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 se conferă Comisiei pentru perioada cuprinsă între 17 iunie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 intră în vigoare numai în cazul nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 10

Revizuire

Până la 18 iunie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind aplicarea prezentei decizii. Raportul evaluează, în special, măsura în care rețeaua a contribuit la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 3 și dacă aceasta și-a îndeplinit sarcinile. De asemenea, acesta evaluează modul în care analiza comparativă în domeniile menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv) a fost elaborată și pusă în aplicare de rețea.

*Articolul 11***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 12***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

INDICATORI PENTRU ANALIZA COMPARATIVĂ

- A. Indicatorii cantitativi pentru cele domenii enumerate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv):
1. contribuția la reducerea șomajului pentru toate categoriile de vârstă și pentru categoriile vulnerabile:
 - (a) cazurile de tranziție de la șomaj la ocuparea unui loc de muncă în funcție de categoria de vârstă, sex și nivelul de calificare, ca proporție din numărul total al șomerilor înregistrați;
 - (b) numărul de persoane care ies din evidențele SPOFM privind șomajul, ca proporție din numărul total al șomerilor înregistrați;
 2. contribuția la reducerea duratei șomajului și la reducerea inactivității, astfel încât să se abordeze șomajul pe termen lung și șomajul structural, precum și excluziunea socială:
 - (a) durata tranziției către ocuparea unui loc de muncă, cuprinsă, de exemplu, între 6 și 12 luni de șomaj, în funcție de categoria de vârstă, sex și nivelul de calificare ca proporție din totalul cazurilor de tranziție către ocuparea unui loc de muncă din registrul SPOFM;
 - (b) numărul de înscrieri în registrul SPOFM de persoane anterior inactive, ca proporție din totalul înscrierilor în registrul SPOFM funcție de categoria de vârstă și sex;
 3. ocuparea posturilor vacante (inclusiv prin mobilitatea voluntară a forței de muncă)
 - (a) posturile vacante ocupate;
 - (b) răspunsuri la ancheta Eurostat privind contribuția SPOFM la găsirea locului de muncă actual al respondențului;
 4. satisfacția clienților în raport cu serviciile SPOFM:
 - (a) nivelul general de satisfacție în rândul persoanelor care caută un loc de muncă;
 - (b) nivelul general de satisfacție în rândul angajatorilor.
- B. Domenii de analiză comparativă prin evaluarea calitativă internă/externă a factorilor de stimulare a performanțelor pentru domeniile enumerate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv):
1. gestionarea strategică a performanțelor;
 2. proiectarea unor procese operaționale precum direcționarea și stabilirea de profiluri în mod eficient pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă și utilizarea individualizată a unor instrumente active pe piața muncii;
 3. activarea și gestionarea durabilă a tranzițiilor;
 4. relațiile cu angajatorii;
 5. proiectarea și punerea în aplicare pe baza unor date concrete a serviciilor SPOFM;
 6. gestionarea eficientă a parteneriatelor cu părțile interesate;
 7. alocarea resurselor SPOFM.
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Turcia privind participarea Republicii Turcia la lucrările Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie

Acordul între Comunitatea Europeană și Republica Turcia privind participarea Republicii Turcia la lucrările Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie ⁽¹⁾ va intra în vigoare la 1 iunie 2014, procedura prevăzută la articolul 10 din acord fiind finalizată la 2 mai 2014.

⁽¹⁾ JO L 323, 8.12.2007, p. 24.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 574/2014 AL COMISIEI

din 21 februarie 2014

de modificare a anexei III la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind modelul care trebuie să fie utilizat pentru întocmirea unei declarații de performanță pentru produsele pentru construcții

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (⁽¹⁾), în special articolul 60 litera (e),

întrucât:

- (1) Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 obligă fabricanții de produse pentru construcții să întocmească o declarație de performanță atunci când un produs pentru construcții care face obiectul unui standard armonizat sau este conform cu o evaluare tehnică europeană care a fost eliberată pentru acesta este introdus pe piață. În conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, această declarație ar trebui să fie întocmită utilizând modelul stabilit în anexa III la regulamentul respectiv.
- (2) În conformitate cu articolul 60 litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, Comisiei îi este delegată sarcina de a adapta anexa III la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 ca răspuns la progresul tehnic.
- (3) Modelul prezentat în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 ar trebui să fie adaptat, pentru a răspunde progresului tehnologic, pentru a garanta flexibilitatea cerută de diferitele tipuri de produse pentru construcții și de fabricanți și pentru a simplifica declarația de performanță.
- (4) În plus, experiența practică în punerea în aplicare a anexei III arată că producătorii ar avea nevoie de instrucțiuni suplimentare pentru întocmirea declarațiilor de performanță referitor la produsele pentru construcții, în conformitate cu legislația aplicabilă. Furnizarea acestor instrucțiuni ar asigura, de asemenea, o aplicare armonizată și corectă a anexei III.
- (5) Producătorilor ar trebui să li se acorde o anumită flexibilitate în întocmirea declarațiilor de performanță, în măsura în care aceștia furnizează, într-o manieră clară și coerentă, informațiile esențiale necesare în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
- (6) Pentru a identifica fără echivoc produsul vizat de o declarație de performanță cu privire la nivelurile sau clasele de performanță, producătorii ar trebui să coreleze fiecare produs la respectivul produs-tip și la un anumit set de niveluri sau clase de performanță prin intermediul codului unic de identificare menționat la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
- (7) Scopul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 este de a permite identificarea și trasabilitatea oricărui produs pentru construcții unic, prin intermediul indicării de către fabricanți a unui număr de tip, lot sau de serie. Acest scop nu este deservit de o declarație de performanță, care ar trebui să fie, ulterior folosită pentru toate produsele care corespund tipului de produs definit în aceasta. Prin urmare, nu ar trebui să se impună ca informațiile cerute în temeiul articolului 11 alineatul (4) să fie cuprinse în mod obligatoriu în declarația de performanță.

(¹) JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

- (8) Atunci când organismele notificate sunt identificate în mod corespunzător, enumerarea tuturor certificatelor, rapoartelor de încercare, calcul sau evaluare eliberate ar putea deveni foarte lungă și împovărătoare, însă nu aduce o valoare adăugată pentru utilizatorii produselor care fac obiectul unei declarații de performanță. Prin urmare, producătorii nu ar trebui să fie obligați să includă aceste enumerări în declarațiile lor de performanță.
- (9) Pentru a consolida eficiența și competitivitatea sectorului european al construcțiilor în ansamblu, ar trebui să li se permită fabricanților care furnizează declarații de performanță și care doresc să beneficieze de simplificare și de instrucțiuni, cu scopul de a facilita furnizarea acestor declarații, să poată face acest lucru cât mai curând posibil,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa III la Regulamentul (UE) nr. 305/2011 se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Declarațiile de performanță eliberate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, care sunt conforme cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 și anexa III inițială la acesta, se consideră conforme cu prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 februarie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

„ANEXA III

DECLARAȚIA DE PERFORMANȚĂ

Nr.

1. Cod unic de identificare al produsului-tip:
2. Utilizare (utilizări) preconizată (preconizate):
.....
3. Fabricant:
.....
4. Reprezentant autorizat:
.....
5. Sistemul (sistemele) de evaluare și de verificare a constanței performanței:
- 6a. Standard armonizat:
.....
Organism (organisme) notificat(e):
.....
- 6b. Documentul de evaluare european:
.....
Evaluarea tehnică europeană:
.....
Organismul de evaluare tehnică:
Organism (organisme) notificat(e):
7. Performanța (performanțe) declarată (declarată):
.....
8. Documentație tehnică adecvată și/sau documentație tehnică specifică:
.....

Performanța produsului identificat mai sus este în conformitate cu setul de performanțe declarate. Această declarație de performanță este eliberată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011, pe răspunderea exclusivă a fabricantului identificat mai sus.

Semnata pentru și în numele fabricantului de către:

[nume]

În [locul] la [data eliberării]

[semnătura]

Instrucțiuni pentru întocmirea declarației de performanță**1. GENERALITĂȚI**

Aceste instrucțiuni au ca obiectiv orientarea fabricanților la întocmirea unei declarații de performanță în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011, respectând modelul din prezenta anexă (denumit în continuare «modelul»).

Aceste instrucțiuni nu fac parte din declarațiile de performanță care trebuie emise de către fabricanți și nu ar trebui să fie incluse în aceste declarații de performanță.

La întocmirea unei declarații de performanță, fabricantul:

1. reproduce textele și titlurile modelului care nu sunt indicate între paranteze drepte;
2. completează spațiile libere și paranteze drepte, prin introducerea informațiilor necesare.

Producătorii pot, de asemenea, să includă în declarația de performanță trimiterea la site-ul internet unde copia declarației de performanță este pusă la dispoziție în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Această trimitere poate fi inclusă după punctul 8 sau în alt loc în care nu afectează lizibilitatea și claritatea informațiilor obligatorii.

2. FLEXIBILITATE

Cu condiția ca informațiile obligatorii cerute de articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 să fie furnizate în mod clar, complet și într-o manieră coerentă, la întocmirea unei declarații de performanță este posibil:

1. să se utilizeze o structură diferită de model;
2. să se combine punctele modelului prin prezentarea grupată a unora dintre acestea;
3. să se prezinte punctele modelului într-o ordine diferită sau utilizând unul sau mai multe tabele;
4. să se omită anumite puncte din model care nu sunt relevante pentru produsul pentru care este întocmită o declarație de performanță. De exemplu, acesta este cazul în care declarația de performanță este bazată pe un standard armonizat, fie pe o evaluare tehnică europeană eliberată pentru produs, ceea ce face ca cealaltă alternativă să nu fie aplicabilă. Aceste omisiuni ar putea viza, de asemenea, punctele privind reprezentantul autorizat sau privind utilizarea documentației tehnice adecvate și a documentației tehnice specifice;
5. să se prezinte punctele fără a le numerota.

În cazul în care un fabricant dorește să emită o declarație de performanță unică care să acopere diferite variante ale unui produs-tip, cel puțin următoarele elemente trebuie să fie enumerate separat și clar pentru fiecare variantă de produs: numărul declarației de performanță, codul de identificare conform punctului 1 și performanța (performanțele) declarată (declare) conform punctului 7.

3. INSTRUCȚIUNI PENTRU COMPLETAREA FORMULARULUI

Punctul modelului	Instrucțiuni
Numărul declarației de performanță	Acesta este numărul de referință al declarației de performanță prevăzut la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Alegerea numărului revine fabricantului. Acest număr poate fi identic cu codul unic de identificare al produsului-tip indicat la punctul 1 al modelului.

Punctul modelului	Instrucțiuni
Punctul 1	Se indică codul unic de identificare al produsului-tip menționat la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011. La articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, codul unic de identificare determinat de fabricant pentru a urma marcajul CE este corelat cu produsul-tip și astfel cu setul de niveluri sau clase de performanță reprezentative ale unui produs pentru construcții, astfel cum sunt prezentate în declarația de performanță întocmită pentru acesta. În plus, pentru destinatarii produselor pentru construcții, în special pentru utilizatorii finali ai acestora, este necesar să existe posibilitatea de a identifica fără echivoc acest set de niveluri sau clase de performanță pentru un anumit produs. În consecință, orice produs pentru construcții, pentru care a fost întocmită o declarație de performanță ar trebui să fie corelat de fabricant cu produsul-tip respectiv și un anumit set de niveluri sau clase de performanță prin codul unic de identificare, care funcționează, de asemenea, ca o referință menționată la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
Punctul 2	Se indică utilizarea preconizată sau lista utilizărilor preconizate, după caz, a produsului pentru construcții, astfel cum sunt prevăzute de fabricant, în conformitate cu specificația tehnică armonizată aplicabilă.
Punctul 3	Se indică numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa fabricantului, conform cerințelor prevăzute la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
Punctul 4	Acest punct trebuie inclus și completat doar în cazul în care a fost desemnat un reprezentant autorizat. În acest caz, se indică numele și adresa de contact a reprezentantului autorizat al cărui mandat acoperă atribuțiile specificate la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.
Punctul 5	Se indică numărul sistemului sau a sistemelor aplicabile de evaluare și de verificare a constanței performanței produsului pentru construcții, astfel cum este prevăzut în anexa V la Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Dacă există mai multe sisteme, se declară fiecare dintre acestea.
Punctele 6a și 6b	Deoarece un producător poate întocmi o declarație de performanță fie pe baza unui standard armonizat, fie pe baza unei evaluări tehnice europene eliberată pentru produs, aceste două situații diferite prezentate la punctele 6a și 6b ar trebui să fie tratate ca alternative, doar una dintre ele urmând să fie aplicată și completată într-o declarație de performanță. În cazul de la punctul 6a, și anume în cazul în care o declarație de performanță se bazează pe un standard armonizat, se indică toate informațiile următoare: (a) numărul de referință al standardului armonizat și data eliberării (referința datată); precum și (b) numărul de identificare al organismului (organismelor) notificat(e). Atunci când se furnizează denumirea organismului (organismelor) notificat(e), este esențial ca denumirea să fie furnizată în limba originală, fără traducere în alte limbi. În cazul de la punctul 6b, și anume în cazul în care o declarație de performanță se bazează pe o evaluare tehnică europeană eliberată pentru produs, se indică toate informațiile următoare: (a) numărul documentului de evaluare european și data eliberării; (b) numărul evaluării tehnice europene și data eliberării; (c) numele organismului de evaluare tehnică; precum și (d) numărul de identificare al organismului (organismelor) notificat(e).

Punctul modelului	Instrucțiuni
Punctul 7	La acest punct, declarația de performanță cuprinde: (a) lista caracteristicilor esențiale, astfel cum sunt stabilite în specificațiile tehnice armonizate pentru utilizarea sau utilizările preconizate indicate la punctul 2; precum și (b) pentru fiecare caracteristică esențială, performanța declarată, prin nivel, clasă sau printr-o descriere, în ceea ce privește această caracteristică sau, pentru caracteristicile pentru care nu este declarată niciun fel de performanță, acronimul «NPD» (nicio performanță determinată). Acest punct poate fi completat prin utilizarea unui tabel care să prezinte legăturile dintre specificațiile tehnice armonizate și sistemele de evaluare și verificare a constanței performanței aplicate respectiv fiecărei caracteristici esențiale a produsului, precum și performanța aferentă fiecărei caracteristici esențiale. Performanța trebuie să fie declarată în mod clar și explicit. Prin urmare, performanța nu poate fi descrisă în declarația de performanță numai prin introducerea unei formule de calcul care urmează a fi aplicată de către beneficiari. În plus, nivelurile sau clasele de performanță prezentate în documentele de referință sunt reproduse în declarația de performanță în sine și, prin urmare, nu pot fi exprimate numai prin introducerea trimiterilor la aceste documente în declarația de performanță. Cu toate acestea, performanța, în special în ceea ce privește comportamentul structural al unui produs pentru construcții, poate fi exprimată prin trimitere la documentația de producție respectivă sau la calculele dimensiunilor structurale. În acest caz, documentele relevante se anexează la declarația de performanță.
Punctul 8	Acest punct trebuie inclus și completat într-o declarație de performanță dacă s-a utilizat documentația tehnică adecvată și/sau documentația tehnică specifică, în conformitate cu articolele 36-38 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, în scopul de a indica cerințele pe care le respectă produsul. În acest caz, la acest punct, declarația de performanță indică următoarele: (a) numărul de referință al documentației specifice și/sau documentației tehnice adecvate utilizate; precum și (b) cerințele pe care le respectă produsul.
Semnătură	Se înlocuiesc spațiile indicate între paranteze drepte cu informațiile indicate și semnătura.”

REGULAMENTUL (UE) NR. 575/2014 AL COMISIEI**din 27 mai 2014****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 383/2012 de stabilire a cerințelor tehnice cu privire la permisele de conducere care conțin un mediu de stocare (microcip)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽¹⁾, în special articolul 1 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 383/2012 al Comisiei ⁽²⁾ se aplică permiselor de conducere care conțin un microcip și stabilește o serie de cerințe tehnice.
- (2) În special, secțiunea III.4.2 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 383/2012 stabilește un sistem de numerotare pentru omologarea UE de tip bazat pe alocarea unui număr distinct statului membru care a eliberat omologarea UE de tip.
- (3) Ca urmare a aderării Croației la Uniune, este necesar să se prevadă un număr distinctiv pentru această țară, care să respecte ordinea numerică pentru omologarea de tip stabilită de UN ECE.
- (4) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 383/2012 ar trebui modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind permisele de conducere,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Secțiunea III.4.2 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 383/2012 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 mai 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 403, 30.12.2006, p. 18.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 383/2012 al Comisiei din 4 mai 2012 de stabilire a cerințelor tehnice cu privire la permisele de conducere care conțin un mediu de stocare (microcip) (JO L 120, 5.5.2012, p. 1).

ANEXĂ

Secțiunea III.4.2 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 383/2012 se înlocuiește cu următorul text:

„III.4.2. Sistemul de numerotare

Sistemul de numerotare pentru omologarea UE de tip se compune din:

(a) litera «e» urmată de un număr distinct care corespunde statului membru care a eliberat omologarea UE de tip:

- 1 pentru Germania
- 2 pentru Franța
- 3 pentru Italia
- 4 pentru Țările de Jos
- 5 pentru Suedia
- 6 pentru Belgia
- 7 pentru Ungaria
- 8 pentru Republica Cehă
- 9 pentru Spania
- 11 pentru Regatul Unit
- 12 pentru Austria
- 13 pentru Luxemburg
- 17 pentru Finlanda
- 18 pentru Danemarca
- 19 pentru România
- 20 pentru Polonia
- 21 pentru Portugalia
- 23 pentru Grecia
- 24 pentru Irlanda
- 25 pentru Croația
- 26 pentru Slovenia
- 27 pentru Slovacia
- 29 pentru Estonia
- 32 pentru Letonia
- 34 pentru Bulgaria
- 36 pentru Lituania
- 49 pentru Cipru
- 50 pentru Malta;

(b) literele DL precedate de o cratimă și urmate de două cifre care indică numărul secvențial asignat prezentului regulament sau ultimei modificări tehnice majore aduse prezentului regulament. Numărul secvențial pentru prezentul regulament este 00;

(c) un număr de identificare unic pentru omologarea UE de tip atribuit de statul membru emitent.

Exemplu de sistem de numerotare pentru omologarea UE de tip: e50-DL00 12345.

Numărul omologării este stocat în microcip în DG 1 pentru fiecare permis de conducere cu astfel de microcip.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 576/2014 AL COMISIEI**din 27 mai 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 mai 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 27 mai 2014

de modificare a Deciziei 2011/166/UE de înființare a Organizației SHARE-ERIC

(2014/302/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 723/2009 al Consiliului din 25 iunie 2009 privind cadrul juridic comunitar aplicabil unui consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC) ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Decizia 2011/166/UE a Comisiei ⁽²⁾ a instituit Studiul privind sănătatea, îmbătrânirea și pensionarea în Europa drept Consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (SHARE-ERIC).
- (2) Statutul SHARE-ERIC, anexat la Decizia 2011/166/UE, prevede transferarea sediului social din Țările de Jos în Germania de îndată ce autoritățile germane furnizează declarația necesară în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009.
- (3) În urma declarației furnizate de Germania, SHARE-ERIC a prezentat Comisiei, la 21 septembrie 2013, o propunere de modificare a statutului în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009.
- (4) Conform articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009, au intrat în vigoare mai multe modificări, printre care și modificarea pentru a ține seama de transferarea sediului social în Germania.
- (5) Alte modificări, de precizare a proprietății asupra datelor SHARE-ERIC și a modului de diseminare a acestora și de modificare a scutirilor de impozit ca rezultat al transferării sediului în Germania, necesită aprobarea Comisiei.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 723/2009,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statutul SHARE-ERIC anexat la Decizia 2011/166/UE se modifică conform anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 27 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 206, 8.8.2009, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2011/166/UE a Comisiei din 17 martie 2011 de înființare a Organizației SHARE-ERIC (JO L 71, 18.3.2011, p. 20).

ANEXĂ

Statutul SHARE-ERIC se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) SHARE-ERIC este proprietarul studiului și al tuturor datelor studiului, inclusiv al modulelor suplimentare certificate de SHARE, al metadatelor și al paradelor și al tuturor fișierelor de adrese și de linkuri, precum și al tuturor drepturilor de proprietate intelectuală care rezultă din instituirea și din desfășurarea studiului.”

2. La articolul 12, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) SHARE-ERIC difuzează datele colectate către comunitatea științifică imediat după operațiunile de curățare, imputare și documentare și după luarea în considerare a legislației naționale și internaționale privind protecția vieții private.”

3. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Scutirile de taxe în temeiul articolului 143 alineatul (1) litera (g) și al articolului 151 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE și în conformitate cu articolele 50 și 51 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 282/2011 al Consiliului (*) se aplică achizițiilor de bunuri și servicii care sunt destinate utilizării oficiale de către SHARE-ERIC, sunt achiziționate și plătite de această organizație, iar cuantumul TVA care trebuie rambursat pentru acestea depășește suma de 25 EUR pe factură. Achizițiile realizate de membri în mod individual nu beneficiază de aceste scutiri.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică dacă are ca efect denaturarea concurenței.

(*) JO L 77, 23.3.2011, p. 1.”

- (b) se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) Produsele accizabile definite la articolul 1 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului (*) pot fi scutite de plata accizei în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată, cu condiția ca produsele accizabile respective să fie destinate exclusiv utilizării oficiale de către SHARE-ERIC și să fi fost achiziționate și plătite de această organizație.

Nu se acordă nicio scutire de la plata accizelor pentru produsele accizabile destinate utilizării personale de către angajații SHARE-ERIC sau de către părți terțe.

(6) Accizele plătite pentru produsele electrice și electricitatea menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/118/CE pot fi restituite în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (b) și al articolului 12 alineatul (2) din directiva menționată, cu condiția ca produsele electrice și electricitatea menționate să fie destinate exclusiv utilizării oficiale de către SHARE-ERIC și să fi fost achiziționate și plătite de această organizație, iar cuantumul accizei să depășească suma de 25 EUR pe factură.

Nu se acordă nicio scutire de la plata accizelor pentru produsele electrice și electricitatea destinate utilizării personale de către angajații SHARE-ERIC sau de către părți terțe.

(*) JO L 9, 14.1.2009, p. 12.”

DECIZIA BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 20 februarie 2014****privind interdicția de finanțare monetară și remunerarea depozitelor administrațiilor publice de către băncile centrale****(BCE/2014/8)****(2014/303/UE)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 132 alineatul (1) a doua liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 34.1 a doua liniuță,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 271 litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 35.6 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene coroborate cu considerentul 9 al Regulamentului (CE) nr. 3603/93 al Consiliului ⁽¹⁾, Consiliul guvernatorilor este mandatat să evalueze respectarea de către băncile centrale naționale (BCN) a obligațiilor ce le revin în temeiul tratatelor. În acest sens, Consiliul guvernatorilor monitorizează respectarea de către BCN a interdicției de finanțare monetară astfel cum este prevăzută la articolul 123 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prezenta decizie are drept scop clarificarea criteriilor pe care Banca Centrală Europeană (BCE) le va aplica în ceea ce privește remunerarea depozitelor deținute de administrațiile publice și autoritățile publice la băncile centrale corespunzătoare acestora în legătură cu interdicția de finanțare monetară prevăzută de tratat, în sensul rolului de monitorizare al Consiliului guvernatorilor menționat anterior.
- (2) Pentru a monitoriza respectarea interdicției de finanțare monetară prevăzute la articolul 123 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, BCE va ține seama de remunerarea depozitelor administrațiilor publice, care nu ar trebui să fie mai mare decât remunerarea bazată pe ratele dobânzilor pieței monetare relevante. Prezenta decizie precizează ratele dobânzilor pieței care vor avea rolul de limite superioare pentru remunerarea depozitelor administrațiilor publice și care vor fi avute în vedere pentru monitorizarea respectării tratatului începând cu 1 decembrie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Definiții**

În sensul prezentei decizii:

- (a) „administrație publică” înseamnă toate entitățile publice menționate la articolul 123 din tratat, astfel cum este acesta interpretat în baza Regulamentului (CE) nr. 3603/93, cu excepția instituțiilor publice de credit care, în contextul furnizării de lichidități de către BCN, beneficiază din partea BCN și BCE de același tratament ca și instituțiile private de credit;
- (b) „depozite ale administrațiilor publice” înseamnă depozitele *overnight* și la termen acceptate de BCN de la orice administrație publică;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 3603/93 din 13 decembrie 1993 de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolele 104 și 104b alineatul (1) din tratat (JO L 332, 31.12.1993, p. 1).

- (c) „rata dobânzii *overnight* a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate” înseamnă: (i) cu privire la depozitele *overnight* în euro, rata medie a dobânzii *overnight* în euro (*euro overnight index average*) (EONIA); și (ii) cu privire la depozitele *overnight* într-o monedă diferită, o rată comparabilă;
- (d) „rata dobânzii pieței tranzacțiilor interbancare colateralizate” înseamnă: (i) cu privire la depozitele la termen în euro, rata dobânzii la care se oferă lichiditate pe piața operațiunilor repo în euro (*euro repo market offered rate*) (EUREPO) cu scadență comparabilă dacă este disponibilă; și (ii) cu privire la depozitele la termen într-o monedă diferită, o rată comparabilă.

Articolul 2

Remunerarea depozitelor administrațiilor publice și respectarea interdicției de finanțare monetară

- (1) În sensul monitorizării respectării interdicției de finanțare monetară se aplică următoarele limite superioare pentru remunerarea depozitelor administrațiilor publice la BCN:
 - (a) pentru depozitele *overnight*, rata dobânzii *overnight* a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate;
 - (b) pentru depozitele la termen, rata dobânzii pieței tranzacțiilor interbancare colateralizate sau, dacă aceasta nu este disponibilă, rata dobânzii *overnight* a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate.
- (2) Respectarea limitelor superioare prevăzute la alineatul (1) este evaluată pe baza tuturor faptelor relevante specifice fiecărui caz individual.

Articolul 3

Intrare în vigoare

- (1) Dispozițiile prezentei decizii se aplică de către BCE de la 1 decembrie 2014.
- (2) Prezenta decizie intră în vigoare la 22 februarie 2014.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 20 februarie 2014.

Președintele BCE
Mario DRAGHI

ORIENTĂRI

ORIENTAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 20 februarie 2014

privind operațiunile naționale de administrare a activelor și pasivelor de către băncile centrale naționale

(BCE/2014/9)

(2014/304/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolele 12.1 și 14.3,

întrucât:

- (1) Realizarea politicii monetare unice implică definirea de către Banca Centrală Europeană (BCE) a principiilor generale de urmat de către băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „BCN”) cu ocazia efectuării operațiunilor naționale cu active și pasive la propria lor inițiativă; astfel de operațiuni nu ar trebui să interfereze cu politica monetară unică.
- (2) Acordurile de răscumpărare încheiate de BCN cu băncile centrale naționale din afara Eurosistemului pot avea un impact asupra lichidității din zona euro și, prin urmare, asupra politicii monetare unice odată ce încep să producă efecte. Prin urmare, pentru o mai bună salvagardare a integrității politicii monetare unice, Consiliul guvernatorilor a decis pe 22 octombrie 2009 că pentru anumite acorduri privind lichiditatea încheiate de BCN cu băncile centrale naționale din afara Eurosistemului ar trebui solicitată aprobarea prealabilă de către acesta.
- (3) Limitele aplicabile remunerării depozitelor entităților publice la BCN ca agenți fiscali în temeiul articolului 21.2 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”) trebuie precizate pentru a asigura integritatea politicii monetare unice și pentru a furniza stimulente pentru plasarea depozitelor entităților publice pe piață, în scopul facilitării administrării lichidității din Eurosistem și al implementării politicii monetare. În plus, introducerea unui plafon pentru remunerarea depozitelor entităților publice pe baza ratelor dobânzii de pe piețele monetare facilitează monitorizarea de către BCE a respectării de către BCN a interdicției de finanțare monetară în conformitate cu articolul 271 litera (d) din tratat.
- (4) Având în vedere natura excepțională și temporară a depozitelor entităților publice legate de programe ale Uniunii Europene/Fondului Monetar Internațional și alte programe similare de susținere financiară, procedurile aplicabile ar trebui să nu restricționeze posibilitatea entităților publice naționale de a păstra depozite la BCN corespunzătoare acestora, nu în ultimul rând pentru că deținerea unor astfel de depozite poate face parte din condițiile programului relevant. Excluderea unor astfel de depozite de la valoarea-prag nu interferează cu politica monetară unică în măsura în care interferează deținerea de depozite ale entităților publice în alte state membre a căror monedă este euro,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta orientare se aplică tuturor operațiunilor BCN care implică sume în euro, inclusiv operațiunile efectuate de BCN ca titular în nume propriu, ca agent în numele terților sau ca titular și agent în mod simultan. Următoarele operațiuni nu fac obiectul prezentei orientări:

- (a) facilitățile permanente și operațiunile executate de BCN la inițiativa BCE, în special operațiunile efectuate în conformitate cu Orientarea BCE/2011/14 ⁽¹⁾;
- (b) tranzacțiile cu metale prețioase și operațiunile valutare față de euro, care sunt acoperite de Orientarea BCE/2003/12 ⁽²⁾;
- (c) operațiunile BCN legate de asistența privind lichiditatea în situații de urgență.

(2) Articolele 7 și 8 nu se aplică operațiunilor pe care BCN le efectuează:

- (a) atunci când acționează în calitate de agenți fiscali în temeiul articolului 21.2 din Statutul SEBC;
- (b) în scopuri administrative proprii sau în beneficiul personalului acestora în temeiul articolului 24 din Statutul SEBC;
- (c) atunci când administrează un fond de pensii pentru personalul acestora;
- (d) atunci când operează o schemă de depozit pentru personalul acestora sau alți clienți;
- (e) atunci când transferă profitul lor entităților publice.

Operațiunile efectuate de un fond de pensii al personalului unei BCN care este administrat de o instituție autonomă sunt exceptate de la articolele 6 și 9. În plus, cerințele de raportare *ex post* prevăzute la articolele 6 și 9 nu se aplică operațiunilor efectuate de BCN pentru scopuri administrative proprii sau tranzacții de depozit legate de conturile curente deținute la BCN de personal sau alți clienți.

(3) Cu excepția cerințelor de raportare *ex post* prevăzute la articolul 6 alineatul (1), prezenta orientare nu se aplică operațiunilor din cadrul mecanismului pentru serviciile Eurosistemului în domeniul administrării rezervelor.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) de mai sus, articolele 5 și 11 se aplică depozitelor entităților publice exprimate în euro sau în altă valută.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei orientări:

- (a) „acord de răscumpărare” înseamnă un acord prin care o BCN și o bancă centrală națională din afara zonei euro convin să efectueze una sau mai multe tranzacții de răscumpărare specifice. Într-o tranzacție de răscumpărare, o parte convine să achiziționeze de la (sau să vândă către) cealaltă parte titluri de valoare exprimate în euro în schimbul plății unui preț convenit în euro la data tranzacției, cu un acord simultan de a vinde către (sau de a achiziționa de la) cealaltă parte titluri de valoare echivalente în schimbul plății la data scadenței a unui alt preț convenit în euro;
- (b) „entități publice” înseamnă toate entitățile publice dintr-un stat membru sau orice entități publice ale Uniunii menționate la articolul 123 din tratat, astfel cum este acesta interpretat în baza Regulamentului (CE) nr. 3603/93 al Consiliului ⁽³⁾, cu excepția instituțiilor publice de credit care, în contextul furnizării de rezerve de către BCN, beneficiază din partea BCN și BCE de același tratament ca și instituțiile private de credit;

⁽¹⁾ Orientarea BCE/2011/14 din 20 septembrie 2011 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului (JO L 331, 14.12.2011, p. 1).

⁽²⁾ Orientarea BCE/2003/12 din 23 octombrie 2003 privind tranzacțiile statelor membre participante având ca obiect fondurile de rulment în valută în temeiul articolului 31.3 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (JO L 283, 31.10.2003, p. 81).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 3603/93 din 13 decembrie 1993 de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolele 104 și 104b alineatul (1) din tratat (JO L 332, 31.12.1993, p. 1).

- (c) „depozite ale entităților publice” înseamnă depozitele overnight și la termen acceptate de BCN de la orice entitate publică, inclusiv depozitele în valută;
- (d) „rata dobânzii overnight a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate” (*unsecured overnight market rate*) înseamnă: (i) cu privire la depozitele overnight în moneda națională, rata medie a dobânzii overnight în euro (*euro overnight index average*) (EONIA); (ii) cu privire la depozitele overnight în valută, o rată comparabilă;
- (e) „rata dobânzii pieței tranzacțiilor interbancare colateralizate” (*secured market rate*) înseamnă: (i) cu privire la depozitele la termen în moneda națională, rata dobânzii la care se oferă lichiditate pe piața operațiunilor repo în euro (*euro repo market offered rate*) (EUREPO) cu scadență comparabilă dacă este disponibilă; și (ii) cu privire la depozitele la termen în valută, o rată comparabilă;
- (f) „produsul intern brut” înseamnă valoarea totală a bunurilor și serviciilor finale produse de o economie, minus consumul intermediar, plus taxele nete pe produse și importuri, într-o perioadă specificată;
- (g) „rata facilității de depozit” înseamnă rata prestabilită a dobânzii care este aplicată contrapărților care utilizează facilitatea de depozit din Eurosistem pentru a face depozite overnight la o BCN.

Articolul 3

Aspecte organizaționale

- (1) BCN face, iar Comitetul executiv monitorizează, aranjamentele adecvate pentru a permite contrapărților să distingă între operațiunile efectuate de BCN în temeiul prezentei orientări și operațiunile legate de Sistemul European al Băncilor Centrale efectuate de BCN în conformitate cu instrumentele și procedurile prevăzute de Orientarea BCE/2011/14.
- (2) BCN fac aranjamentele necesare pentru a asigura faptul că informațiile confidențiale legate de politica monetară nu sunt utilizate de BCN pentru efectuarea operațiunilor acoperite de prezenta orientare.
- (3) BCN informează BCE cu privire la aranjamentele stabilite în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Articolul 4

Aprobarea prealabilă a acordurilor de răscumpărare cu băncile centrale naționale din afara Eurosistemului

- (1) Înainte de semnarea acordurilor de răscumpărare cu băncile centrale naționale din afara Eurosistemului, BCN transmit aceste acorduri BCE în vederea aprobării prealabile de către Consiliul guvernatorilor.
- (2) BCN transmit BCE solicitările lor pentru aprobarea prealabilă cu cât mai mult timp posibil înainte de data avută în vedere pentru semnarea acordurilor de răscumpărare. Fiecare solicitare conține minimum informațiile următoare:
 - (a) identitatea contrapărții la acordul de răscumpărare;
 - (b) scopul acordului de răscumpărare;
 - (c) în măsura în care sunt deja disponibile, valoarea și datele tranzacțiilor distincte de răscumpărare; valoarea agregată preconizată a acestor tranzacții;
 - (d) scadența acordului de răscumpărare și, în măsura în care sunt deja disponibile, scadența tranzacțiilor distincte de răscumpărare care urmează a fi convenite;
 - (e) orice alte informații considerate relevante de către BCN care transmite solicitarea.
- (3) Consiliul guvernatorilor răspunde fiecărei asemenea solicitări cât mai curând posibil și în orice caz nu mai târziu de 40 zile lucrătoare de la primirea ei.
- (4) Atunci când primește o solicitare pentru aprobarea prealabilă, Consiliul guvernatorilor are în vedere:
 - (a) obiectivul primar de asigurare a integrității politicii monetare;
 - (b) menținerea eficienței administrării lichidității în zona euro de către Eurosistem;

- (c) o abordare coordonată a Eurosistemului cu privire la efectuarea tranzacțiilor de răscumpărare cu băncile centrale naționale din afara Eurosistemului;
- (d) condiții de concurență echitabile pentru toate instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă este euro.
- (5) În cazul în care Consiliul guvernatorilor apreciază că un acord de răscumpărare nu ar fi conform cu obiectivele precizate la alineatul (4), acesta poate solicita ca acel acord de răscumpărare care i-a fost transmis spre aprobare să fie:
 - (a) încheiat la o dată ulterioară celei planificate inițial; sau
 - (b) modificat în mod specific și apoi retransmis spre aprobare înainte de a fi încheiat de către BCN relevantă.
- (6) Consiliul guvernatorilor se străduiește să răspundă solicitărilor BCN pentru aprobarea prealabilă ținând seama de principiile proporționalității și nediscriminării.

Articolul 5

Limite privind remunerarea depozitelor entităților publice

- (1) Remunerarea depozitelor entităților publice face obiectul următoarelor plafoane:
 - (a) pentru depozitele overnight, rata dobânzii overnight a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate;
 - (b) pentru depozitele la termen, rata dobânzii pieței tranzacțiilor interbancare colateralizate sau, dacă aceasta nu este disponibilă, rata dobânzii overnight a pieței tranzacțiilor interbancare necolateralizate.
- (2) În orice zi calendaristică, valoarea totală a tuturor depozitelor overnight și la termen ale entităților publice la BCN care depășește cea mai mare dintre valorile următoare: (a) 200 milioane EUR; sau (b) 0,04 % din produsul intern brut al statului membru în care își are sediul BCN este remunerată cu o rată a dobânzii de 0 %.
- (3) Depozitele entităților publice legate de programe ale Uniunii Europene/Fondului Monetar Internațional și alte programe similare de susținere financiară care sunt păstrate în conturi deschise la BCN fac obiectul alineatului (1), dar nu sunt luate în calcul în ceea ce privește valoarea pragului menționat la alineatul (2).

Articolul 6

Raportare

- (1) BCN raportează BCE *ex ante* valoarea efectivă totală netă a lichidității a operațiunilor lor naționale de administrare a activelor și pasivelor în contextul cadrului general din Eurosistem de administrare a lichidității. O BCN include transferul profitului său către entitățile publice în prognoza sa privind factorii autonomi de lichiditate cu cel puțin o săptămână înainte ca transferul să aibă loc. În plus, o BCN se asigură prin măsuri adecvate că operațiunile de investiții și schemele de depozit nu conduc la efecte asupra lichidității care nu pot fi prognozate cu precizie.
- (2) O dată pe lună, BCN raportează BCE *ex ante*, prin utilizarea formatului pentru raportarea *ex post* prevăzut în anexa II la prezenta orientare, detaliile operațiunilor pe care le-au desfășurat în luna precedentă. În ceea ce privește raportarea *ex post* lunară, un prag general de 500 milioane EUR se aplică cifrei de afaceri lunare din fiecare categorie individuală prevăzută în lista din anexa II, tranzacțiile contabilizate pentru calcularea pragului fiind următoarele:
 - (a) valoarea brută a achizițiilor, vânzărilor și răscumpărărilor din fiecare dintre următoarele categorii:
 - (i) operațiuni de investiții;
 - (ii) administrarea de fonduri de pensii;
 - (iii) activități de agent;
 - (b) valoarea brută a titlurilor de valoare luate și date cu împrumut pentru următoarele categorii:
 - (i) împrumuturi de titluri de valoare; și
 - (ii) tranzacții de răscumpărare;

- (c) valoarea brută a acordării de credite și a acceptării de depozite pentru categoria scheme de creditare și depozite;
- (d) valoarea pentru fiecare dintre următoarele categorii:
 - (i) obligații față de terți; și
 - (ii) transfer și subvenții.

Dacă valoarea brută a tranzacțiilor dintr-o categorie este mai mică decât pragul respectiv, BCN completează un zero în formatul de raportare la fel ca pentru cazurile în care nu au avut loc tranzacții. BCN pot alege să continue să raporteze BCE toate tranzacțiile lor chiar dacă pragul pentru una sau mai multe categorii nu este atins (raportare completă).

Pentru tranzacțiile în euro efectuate în cadrul mecanismului pentru serviciile Eurosistemului în domeniul administrării rezervelor, BCN respectă în plus și orice alte cerințe de raportare aplicabile.

(3) În cazul în care cerințele de raportare relevă că operațiunile de administrare a activelor sau pasivelor ale unei anumite BCN contrazic cerințele privind o politică monetară unică, BCE poate da instrucțiuni specifice cu privire la comportamentul de administrare a activelor și pasivelor al BCN în cauză.

Articolul 7

Praguri

- (1) Operațiunile nu pot fi efectuate peste pragul din anexa I la prezenta orientare fără aprobarea prealabilă a BCE. Un asemenea prag se aplică și tranzacțiilor de răscumpărare, fără a aduce atingere procedurii de aprobare prealabilă pentru acordurile de răscumpărare din articolul 4.
- (2) Pe lângă pragul pentru operațiunile zilnice agregate din anexa I la prezenta orientare, BCE poate stabili și aplica praguri suplimentare pentru achizițiile sau vânzările cumulative de active și pasive efectuate de BCN într-o anumită perioadă de timp.
- (3) Consiliul guvernatorilor poate schimba oricând pragul din anexa I la prezenta orientare.

Articolul 8

Procedura pentru solicitarea și acordarea aprobării prealabile

- (1) BCN transmit solicitările pentru aprobarea prealabilă cu cât mai mult timp înainte posibil. Dacă operațiunea a fost decontată în aceeași zi sau în următoarea zi lucrătoare, BCE primește astfel de solicitări cel mai târziu până la ora 9 a.m. ⁽¹⁾ din data tranzacției avută în vedere. Pentru alte operațiuni, BCE primește solicitarea corespunzătoare cel mai târziu până la ora 11 a.m. din ziua tranzacției avută în vedere.
- (2) Solicitarea BCN este efectuată în conformitate cu anexa III la prezenta orientare. În cazul în care o tranzacție, pentru care aprobarea a fost solicitată și aprobată, nu mai are loc în conformitate cu aprobarea acordată, BCN notifică imediat BCE.
- (3) În circumstanțe excepționale, atunci când participanții la piață nu pot furniza titluri de valoare specifice, BCN care efectuează operațiuni de împrumut de titluri de valoare garantate cu colateral pot transmite solicitările lor mai târziu în după-amiaza respectivă pentru aprobarea prealabilă în aceeași zi.
- (4) BCE răspunde cât mai repede posibil în cazul unei solicitări a unei BCN pentru o aprobare prealabilă și imediat în cazul unei solicitări pentru aprobarea prealabilă în aceeași zi. Pentru operațiunile care urmează a fi decontate la data tranzacției sau în următoarea zi lucrătoare, BCE răspunde până la ora 10:15 a.m. din ziua tranzacției avută în vedere. Pentru alte operațiuni, BCE răspunde până la ora 1 p.m. din ziua tranzacției avută în vedere. Dacă o BCN nu primește un răspuns până la expirarea acestui termen, după ce verifică dacă BCE a primit solicitarea sa și că nu a fost transmis niciun răspuns, de la ora 1:15 p.m. presupune că aprobarea a fost acordată.

⁽¹⁾ Toate referințele temporale se referă la ora Europei Centrale, care ia în considerare trecerea la ora de vară a Europei Centrale.

(5) BCE evaluează toate solicitările din perspectiva asigurării consecvenței cu politica monetară unică din Eurosistem, având în vedere atât efectele operațiunile BCN individuale, cât și efectul agregat al acestor operațiuni în statele membre a căror monedă este euro. Fără a aduce atingere acestei prevederi, BCE încearcă să răspundă tuturor solicitărilor BCN.

Articolul 9

Monitorizare

(1) O dată pe an Comitetul executiv transmite Consiliului guvernatorilor un raport privind implementarea și aplicarea acestei orientări. Acest raport cuprinde informații privind:

- (a) aplicarea procedurii privind aprobarea prealabilă;
- (b) practicile naționale ale BCN de administrare a activelor și pasivelor;
- (c) respectarea prezentei orientări.

(2) În caz de îndoieli cu privire la îndeplinirea articolului 5 alineatele (1) și (3), BCE poate solicita informații de la BCN.

Articolul 10

Confidențialitate

Toate informațiile și datele transmise în contextul procedurilor sus-menționate, inclusiv raportul de monitorizare prevăzut la articolul 9, sunt tratate confidențial.

Articolul 11

Dispoziție tranzitorie

Depozitele la termen ale entităților publice la BCN fac obiectul articolului 5 alineatul (1), dar sunt luate în calcul în ceea ce privește valoarea pragului menționat la articolul 5 alineatul (2) doar după 1 decembrie 2015.

Articolul 12

Producerea de efecte și implementare

- (1) Prezenta orientare produce efecte din a doua zi de la data adoptării.
- (2) BCN iau măsurile necesare pentru respectarea prezentei orientări până la 1 decembrie 2014. Acestea transmit BCE textele și metodele referitoare la aceste măsuri până la 31 octombrie 2014 cel târziu.

Articolul 13

Destinatari

Prezenta orientare se adresează BCN.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 20 februarie 2014.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Mario DRAGHI

ANEXA I

PRAGURI PENTRU OPERAȚIUNILE NAȚIONALE ALE BCN CU ACTIVE ȘI PASIVE EFECTUATE LA O SINGURĂ DATĂ

Prag aplicabil

**Efectul datei de decontare
(operațiuni neagregate) ⁽¹⁾**

200 milioane EUR

⁽¹⁾ Impactul lichidității nete asupra operațiunilor planificate pentru o zi și care urmează a fi decontate la o singură dată care coincide cu sau urmează datei tranzacției.

RAPORTARE EX POST LUNARĂ A OPERAȚIUNILOR NAȚIONALE DE ADMINISTRARE A ACTIVELOR ȘI PASIVELOR

	Categorie de operațiuni										
	Operațiuni de investiții	Administrarea de fonduri de pensii	Activități de agent		Împrumuturi de titluri de valoare	Tranzacțiile de răscumpărare		Scheme de creditare și depozit		Obligații față de terți	Transfer și subvenții
Modalitatea de efectuare a operațiunii	1. În bilanț 2. În afara bilanțului	1. În bilanț 2. În afara bilanțului	1. În bilanț 2. În afara bilanțului	Numărul de tranzacții	nnnnnn	nnnnnn	Numărul de tranzacții	nnnnnn	Tipul operațiunii	xxxxxx	xxxxxx
Numărul de tranzacții	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Acordarea cu împrumut de titluri de valoare	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	Acordare	(XX) mn EUR	Modalitatea de efectuare a operațiunii	1. În bilanț 2. În afara bilanțului	1. În bilanț 2. În afara bilanțului
Achiziție	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	Luarea cu împrumut de titluri de valoare	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	Acceptarea de depozite	(XX) mn EUR	Numărul de tranzacții	nnnnnn	nnnnnn
Vânzare	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR						Valoare	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR
Răscumpărare	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR	(XX) mn EUR								

ANEXA III

FORMATUL MESAJULUI PENTRU SOLICITĂRILE PENTRU APROBAREA PREALABILĂ A UNOR TRANZACȚII MARI

Denumirea variabilei	Descrierea variabilei	Codificare	Câmp obligatoriu
Codul ID	Identificator unic pentru un grup de operațiuni (fie tranzacții cu titluri de valoare, fie alte tranzacții) care au aceeași dată de tranzacționare și Decontare, care constă în numere consecutive precedate de un cod ISO de țară de două cifre.	ISnn	Generat automat de aplicație
Data tranzacției	Data tranzacției a grupului de operațiuni planificate.	aaaa/ll/zz	Da
Data decontării	Data decontării (sau data de început în cazul tranzacțiilor la termen) a grupului de operațiuni planificate.	aaaa/ll/zz	Da
Achiziția și darea cu împrumut	Dacă titlurile de valoare/alte instrumente au fost achiziționate sau au fost acordate credite sau împrumuturi de titluri de valoare, valoarea cumulativă trebuie indicată.	[YY] milioane EUR	Nu (A fi lăsat necompletat dacă sunt planificate doar tranzacții de vânzare.)
Vânzare și acceptare de depozite	Dacă titlurile de valoare/alte instrumente au fost vândute sau au fost acceptate depozite, valoarea cumulativă trebuie indicată.	[XX] milioane EUR	Nu (A fi lăsat necompletat dacă sunt planificate doar tranzacții de achiziționare.)
Impactul asupra proiecțiilor de lichiditate	Indicarea impactului asupra proiecțiilor de lichiditate pentru data decontării în cazul acceptării solicitării, legată de ultima prognoză zilnică a lichidității transmisă BCE la ora 8 a.m. În cazul unui refuz, acest câmp ajută BCE să identifice impactul invers asupra proiecțiilor de lichiditate.	[ZZ] milioane EUR	Da (Dacă impactul total asupra proiecțiilor de lichiditate a fost deja raportat BCE, această casuță trebuie completată cu un zero.)
Tip de operațiune	Indicarea tipului de tranzacție: 1. Tranzacție cu titluri de valoare 2. Altă tranzacție	Tipul de tranzacție este selectat din căsuța cu lista furnizată de sistem.	Da (Dacă utilizatorul trebuie să indice tipul de tranzacție.)
Modalitatea prin care se intenționează să se efectueze operațiunea	Descrierea modalității prin care se intenționează să se efectueze operațiunea, prin trimitere la unul din următoarele elemente: 1. Operațiune în bilanț 2. Operațiune în afara bilanțului	Modalitatea prin care se intenționează să se efectueze operațiunea este selectată din căsuța cu lista furnizată de sistem.	Nu (Utilizatorul poate indica modalitatea prin care se intenționează să se efectueze operațiunea)

Denumirea variabilei	Descrierea variabilei	Codificare	Câmp obligatoriu
Text liber	Orice informație care ar fi utilă pentru funcția BCE de administrare a lichidității în vederea evaluării impactului asupra lichidității nete în cadrul perioadei relevante de analiză a lichidității și cea mai recentă prognoză a lichidității. De exemplu, dacă impactul asupra proiecțiilor de lichiditate nu este permanent, dar va fi inversat în viitorul apropiat, utilizatorul comentează în câmpul dedicat textului liber impactul asupra lichidității dincolo de data decontării. Utilizatorul ar putea de asemenea da detalii suplimentare asupra fiecărei operațiuni, precum tipul, dimensiunea sau scopul.	Orice combinație de numere și litere din cadrul setului predefinit de caractere H1&H2 ⁽¹⁾ .	Nu

⁽¹⁾ Simbolurile permise în formatul pentru text liber sunt prevăzute în secțiunea 1.1.4.7 din anexa 4 la documentul privind funcționarea sistemului H1&H2 din 22 august 1997.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO